

అక్టోబర్ 2005



Rs. 12 /-

# చందమామ



శ్రీ-వేంకట  
సాహసవృత్తాంతం  
ఈ సంచికలో వడనంది

**G-man**



ప్రకృతి వైభవత్యాలను తట్టుకుని కాలం... పరీక్షకు నిలిచింది మహాబలిపురం.



సముద్రతీర దేవాలయం - మహాబలిపురం, తమిళనాడు, ఇండియా  
సమీప విమానాశ్రయం 80 కి.మీ.ల దూరంలో వుంది.



అర్జునుని తపస్సు



పంచపాడవుల రథాలు



తవ్వకాలలో బయటపడినవి  
(సునామీ తర్వాత)

కాలం పల్లవుల మహాద్భుతమైన తీరప్రాంత రాజధాని నగరానికి పయనిస్తుంది. ప్రపంచ ప్రాచీన సంపదగా గుర్తించబడిన ఈ ప్రదేశంలో శిలల మీద శిల్పాలు మరియు మేటి శిల్పాల కూతురండలను చూడండి. ద్రావిడుల కాలపు శిలా నిర్మాణాల ప్రత్యేకతని అవలోకించండి.

పవిత్రమైన జంట నిర్మాణపు తీర ప్రాంత ఆలయాన్ని సందర్శించండి - ఇటువంటి ఏడింటిలో ఈ నాటికీ నిలిచినది ఇది ఒక్కటే. పంచపాడవుల రథాలు మహా భారత పురాణగాథని మీ ముందు ఆవిష్కరించేసింది.

కళా, సాంస్కృతిక సంపదలకు చెందిన గత కాలపు వైభవాన్ని నమ్ముతూ చల్లని గాలులతో గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. వీటన్నిటినీ మించి సునామీ వలన బయటపడిన ప్రాచీన నిర్మాణాన్ని తిలకించండి.



experience yourself



Here's a **SPECIAL** offer to **SCHOOLS**  
Take out bulk subscriptions for

# JUNIOR CHANDAMAMA

Take 20 or more copies

**EVERY MONTH**

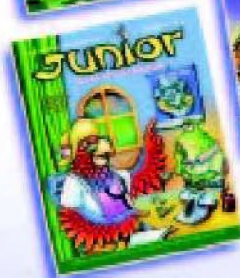
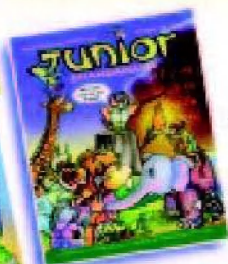
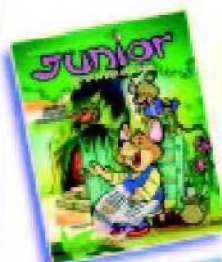
- For a minimum period of 6 months -

Pay only Rs 10  
against cover price of Rs 12

**PAYMENT IN ADVANCE FOR 6 MONTHS**

(Rs 10 x 20 copies x 6 months = Rs 1,200)

**A SAVING OF RS 240!**



## WHY YOUR SCHOOL SHOULD GET JUNIOR CHANDAMAMA FOR YOUR CHILDREN

**Junior Chandamama** is a magazine of honest and good insight. As is the case with the best of children's books, this is not only for children or about childhood. After reading **Junior Chandamama**, my daughter is making friendship with all children other than her classmates.

- Bharati Sinha, Bangalore

**Junior Chandamama** is an ideal tool while engaging young minds in a constructive manner. Being a teacher, I have found the India-centric magazine quite informative.

- R.G. Kamath, Mumbai

Inspired by the letters from readers, the Vivekananda Kendriya Vidyalaya in Roing, Arunachal Pradesh, has taken out an annual subscription for 50 of their students in the primary classes.

### AREN'T YOU INSPIRED?

*Special offer closes by October 31, 2005*

## ORDER FORM

We wish to place an order for \_\_\_\_\_  
copies of **Junior Chandamama** at the  
special concessional price of Rs 10 per copy  
for 6 months from \_\_\_\_\_ 2005.

Name of School \_\_\_\_\_

Postal address \_\_\_\_\_

PIN \_\_\_\_\_

(Copies will be despatched postage free)

We are enclosing D/D No. \_\_\_\_\_  
on \_\_\_\_\_ Bank

dated \_\_\_\_\_ for Rs \_\_\_\_\_

Correspondent    School Stamp    Principal



చందమామ

సంపుటి: 58

అక్టోబర్ 2005

సంచిక: 10



## ఈ సంచికలో...

- ] కలిసివచ్చిన ఆస్తి ...07
- ] చిన్నయ్య మహామోగం ...09
- ] భారత దర్శిని ...25
- ] అత్తగారూ - మహాలక్ష్మి ...26
- ] చందమామ కబుర్లు ...28
- ] ఆంధ్రోమేనియా :  
రాష్ట్రీయ - భాగం 1 ...31
- ] స్థూలకాయానికి చికిత్స -  
పంజాబు జానపద కథ ...43
- ] కడుపుబిడి కారం ...48
- ] పాఠకులకు కథల పోటీ ...49
- ] అనాదరణీయుడు ...50
- ] వరాహానాపాలు ...59
- ] ఆర్య - 28 ...63
- ] మాను నిర్మిత మహాద్భుతాలు :  
ఢిల్లీ ఎర్రకోట ...67
- ] విజ్ఞానం ... వినోదం ...  
వికాసం ...68
- ] ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

## ఈ నెల విశేషాలు



రాకాసి లోయ - 2  
... 13



స్వర్ణరేఖ ఆశాభంగం!  
(బీ.కె) ... 19



అత్యుత్తమ వరం!  
... 29



విష్ణు కథ - 22  
... 53

### SUBSCRIPTION

For USA and Canada  
Single copy \$2  
Annual subscription \$20  
Remittances in favour of  
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division  
CHANDAMAMA INDIA LIMITED  
No. 82, Defence Officers Colony  
Ekkatuthangal,  
Chennai - 600 097  
E-mail :  
subscription@chandamama.org

### చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు త్రా : 900  
ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00  
చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, వు నెఆర్డర్ ద్వారాగానీ  
'చందమా' వు ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ పెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:  
CHENNAI Shivaaji : Ph : 044-22313637 / 22347399  
Fax: 044-22312447, Mobile : 98412-77347  
email : advertisements @chandamama.org  
DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184  
Mobile : 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org





వ్యవస్థాపకులు  
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

## ప్రజా సంక్షేమం

ఐక్యరాజ్య సమితి అక్టోబర్ 24 వ తేదీ తన స్థాపన దినోత్సవం జరుపుకుంటున్నది. ప్రపంచ ప్రజల సెంట్రల్ కామ్యూనిటీ, ఐక్యరాజ్యసమితి ఈ నెలలోనే అంతర్జాతీయ వర్షల దినోత్సవం (1వ తేదీ), ప్రపంచ ఆహార దినోత్సవం (16), అంతర్జాతీయ బుడరిక నిర్మూలన దినోత్సవం (17) కూడా జరుపుకుంటున్నది.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం (1914-18) ముగిసిన వెంటనే 'లిగ్ ఆఫ్ నేషన్స్' ఏర్పాటు అయింది. శాంతి మిషన్ స్థాపనతో పాటు, ప్రపంచ దేశాలను కప్పించే ప్రాంతీయ ఘర్షణలను, యుద్ధాలను నివారించడానికి సాధ్యమైనన్ని చర్యలు తీసుకోవాలన్న ఉద్దేశంతో 'లిగ్ ఆఫ్ నేషన్స్' ఏర్పాటు చేయబడింది. అయినా వ్యర్థం రెండు దశాబ్దాలకల్లా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభం కావడంతో యుద్ధభూమిలోనూ, వెలుపలా వేలాదిమంది స్వేచ్ఛకులూ, అవూయ కుల్యై సామ్రాజ్యవాద ప్రాణాలు కోల్పోయారు; తగాథులయ్యారు.

ప్రజలజీవితాలను అతలాకుతలం చేసే యుద్ధాల నీలినీడలు మునుపు భూమిపై పోడనూ పెకుండా అరికట్టాలన్న ఉదాత్త ఆశయంతో 'లిగ్ ఆఫ్ నేషన్స్' స్థానంలో ఐక్యరాజ్య సమితి ఆవిర్భవించింది. యుద్ధాలను అరికట్టడంతో పాటు, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సమాఖ్య శాంతియుత మైన భవిష్యత్తుపట్ల విశ్వాసం కలిగించే ప్రయత్నంగానే ఐక్యరాజ్యసమితి ప్రజా సంక్షేమ కార్యకలాపాలపై దృష్టి సారిస్తోంది. ఈ ఆశయ సాధనలో ప్రపంచ ప్రజలందరి బాధ్యత కూడా ఉందన్న సంగతి మరచిపోకూడదు.

అక్టోబర్ 2న మనం వుహాత్మా గాంధీ జయంతి జరుపుకుంటున్నాం. ఈ సందర్భంగా ఆ మహనీయుడి వూటలను స్మరింపుకుందాం: "అర్ధరాత్రి గాఢాంధకారంలో అరణ్యం వుద్వ చిక్కుకున్న మనిషికి తక్కువ కావలసింది వెలుగు. వెలుగు ఉంటే నిర్భయంగా మార్గాన్ని వెతుక్కోగలడు. బాధ్యత అనే ఆ వెలుగును ప్రతి ఒక్కరూ పొందాలి. అప్పడే పియ నించవలసిన మార్గం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది."

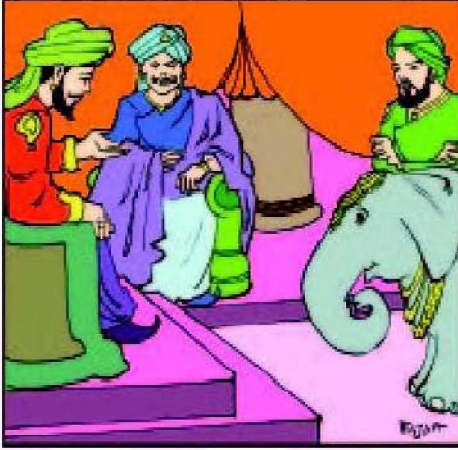
సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>



పాఠకులకు కథల పౌటీ (వూర్ప్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!



**దురాశాఫలితం!**

తోటలో కాసిన పేద గృహస్థుడికాయ ను కాన కగా ఇచ్చినబదర్శు చందనసేంగకు రాజు వంద బంగారు నాణాలు బహుమతిగా ఇచ్చాడని తెలియ గానే, పోరు గింటి ధనికుడు మోహనసేంగ ఏనుగు ను రాజుకు కాన కగా తీసుకువెళ్ళాడు. దానిని చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. రాజు పుత్రిని, “నేను ఇతన్ని ఎలా బహుమతి కరించను?” అని అడిగాడు.

పుత్రి కొంచెం సమీక్షించి, “ప్రభూ, తమకు ఏనుగు నే బహుమతి కరించ గలిగిన ఇతడు గొప్ప ధనికుడై ఉండాలి. తమరు ఎంత ధనం బహుమతిగా ఇచ్చినా ఇతనికి తప్పక లిగే అవకాశం లేదు. తమ రిచ్చే బహుమతి విలంబంగా ఉండాలి. అందు కని చందనసేంగ ఇచ్చిన ఏనుగు గంత గృహస్థుడికాయ ను ఇతనికి బహుమతి కరించడం సిద్ధం జరిగి ఉంటుందనుకుంటాను,” అన్నాడు.

తన పుత్రిని ఆలోచించిన పుత్రి కూడా సలహాగా న్ని చించడంతో, రాజు సంతోషంతో చందనసేంగ ఇచ్చిన గృహస్థుడికాయను మోహనసేంగకు బహుమతి కరించాడు.

మోహనసేంగ మరేమీ మాట్లాడలేక ఆశాభంగంతో గృహస్థుడి కాయను మోసుకుంటూ ఇంటిదారి పట్టాడు.

వై.వి. ఆర్. శ్రేయ

72-23-4/2, పుల్లినానగర్, జవహర్లాల్ నెహ్రూ రోడ్

రాజపుత్రి - 533 101, పూ.గో. జిల్లా (ఆంధ్రప్రదేశ్)





## కలిసివచ్చిన ఆస్తి

హీలాపితిలో దుర్గమ్మ నింపిన్నరాలు. భర్త పొర్లి నా, ఒక్కగానొక్క కొత్త కు రఘు నాడు ణ్ణి అల్లాల్లు వుండుగా పేంచి పేద్ద చేసింది.

దుర్గమ్మ, రఘు నాడు ణ్ణి పేళ్ళి నింపు త్నాల్లు మొదలు పేట్టింది. ని గంధమీతి నివాసీ నారాయణ కుమార్తె సింధుర చూడగానే రఘు నాడు ణ్ణి అకట్టు కుంది. అందం, అం కువ సింధు రకు పేట్టని అభరణాలు.

ఐతే, నారాయణ పేద్ద అస్త్రీపేర్లు కు కుట్టుకాన కలేవీ ఇచ్చుకోలేదు. దండిగా కట్టు కాన కలు తీసి కురాలేని ఈ సింబంధం, దుర్గమ్మకు ని తరావూ నచ్చలేదు. కానీ రఘు నాడు ణ్ణి, సింధు రనే చేసి కుంటాను పిట్టుపిట్టాడు. చిల్లి గవ్వ అస్త్రీ లేని ఈ ద సింబంధం వు నకు వద్దు అనేసింది, దుర్గమ్మ గారాబంగా పేంచిన తల్లి వూటబదాటలేక రఘు నాడు ణ్ణి వక్షనంగా మాడి పొర్లి నా, వు నసి లో నుంచి సింధు రను వూత్రం తొల గింపు కోలేకపోయాడు.

ఈ పిరిస్థితిలో నారాయణ బంధు ముఖ్య హారదక్కుడైన డెచ్చై ఏళ్ళ వృద్ధుడు శ్రీకరుడు, దుర్గమ్మను చూడవచ్చాడు. అయిన తనవరై నదీ దుర్గమ్మకు చెప్పి, “సింధుర తండ్రి నారాయణ నాకు అస్త్రీ బంధు మా అతడికి అస్త్రీ పొన్పిల్లు లేని కారణంగా, ప్రి రు అతడి కుమార్తెను చేసుకోవడానికి మేనె కాడ త్రి న్నట్టు తెలిసింది. ప్రి కో రొవాన్సింగు చెబు త్తు న్నాను, వినుండి. త్వరలోనే సింధురకు అమె అత్తమై పు నుంచి బోలెడంత అస్త్రీ సింప్రాప్తింకాబోతు న్నది. సింధు రమెడలో మీ అబ్బాయి తాలి కట్టిన వు ర్ణం, ఇరవై లకు పేగ్గా అస్త్రీ అమెకు ధారాదత్తువుతుంది! ఇంతకు మించి నేనేమీ చెప్పలేను,” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే దుర్గమ్మకు ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లయింది. సింతానం లేని ధనికు రాలైన సింధు ర వే నత్త ఎవరో, వివాహమైన మరుక్షణం సింధురకు ఇరవై లక్షల విలువైన అస్త్రీ చెందేలా విలునామా రాసివుంటుందని

ఊహించిందామె. దుర్గమ్మ, శ్రీకరుడి ముఖం లోకి పిర్రగా చూస్తూ, “అయ్యో, తవు రు పెద్దవారు. అబద్ధం చెప్పారని నమ్ముతున్నాను. కానీ మీరు చెప్పిన విధంగా జరగని పక్షంలో పూత్రం పిరిస్థితులు చాలా దారుణంగా పిరిణి వుస్తాయి. నారాయణగారితో వివాహానికి ఏర్పాట్లు చేసుకోమని చెప్పండి,” అన్నది.

ఆ తర్వాత ఒక పిం దినాల్లో సీంధు ర వివాహం రఘునాథుడితో వైభవంగా జరిగి పోయింది. అతి సామ్రాజ్య కుటుంబానికి చెందిన సింధురను, సింపిన్నురాలైన తన కొడలు గా చేసి కున్న దుర్గమ్మ ఉదారతన, నారాయణమై బంధువులు పొగడుతూండడం దుర్గమ్మ చెప్పలబడుతూనేవుంది. “వీళ్ళవరికీ అసిలు రోహిణిం తెలియ దు కదా!” అని గుంభనగా నవ్వుకున్నది దుర్గమ్మ.

తనకున్నంతలో కూతురికి చీరె, సారె పెట్టి అత్తవారింట కాపితానికి పింపాడు, నారాయణ. త్వరలో కొడలికి కలిసి రాబోయే ఇరవై లల ఆస్తి కళ్ళవుండు కదలాడు తుండ డుతో దుర్గమ్మ, నారాయణ ఏం పేరు తున్నదీ పేదగా పిట్టింపు కోలేడు.

నెల రోజులు ఇట్టే గడిచిపోయాయి. సీంధు రకు వే నత్త విలు నాపూ ద్వారా ఇచ్చి పోయిన ఆస్తి ఎంతకూ రాకపోవడంతో దుర్గమ్మ, శ్రీకరుడి కోసం పు గంధపిరికి కబురు చేసింది. ఆయన వస్తూనే దుర్గమ్మ, “నా కొడుకు సింధురమెడలో తాళి కట్టినమరు క్షణం, ఆమె మేనత్త తరపు ఆస్తి వస్తుందని చెప్పావు. దాని పూ దేవుటి?” అని అడిగింది.

దానికి శ్రీకరుడు వుండుహాసం చేసి, “అమ్మా, దుర్గమ్మగారూ! కొడలవగానే, సీంధు రకు అత్తగారైన నీవుంచి ఇచ్చులలమ్మ చిలుకు ఆస్తి కలిసొచ్చిందని, నీ వింకా గ్రహించలేదా? ఆమె ఇప్పుడు పేదవాడైన నారాయణ కూతురు కాదు; సింపిన్నురాలైన దుర్గమ్మ కొడలు!” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే దుర్గమ్మ నిర్భాంతపోయింది. శ్రీకరుడు చెప్పిందే జరిగిందన్నది, కళ్ళదుట కనబడుతున్న నిజం. ఇండు లో ఎవరినీ తప్పి పిట్టలేం. లల రాకపోతే ఏం? తన కొడుకు కొరిక తీరింది. గుణవంతు రాలు తనకు కొడలయింది, అని సర్ది చెప్పుకున్న దుర్గమ్మ, శ్రీకరుడి తెలివినీ మెచ్చుకున్నది.







## చిన్నయ్య మహాయోగం

కేవలమిత గ్రామంలో మూడే చిన్నయ్యకు, నా అన్నవాళ్ళు లేరు. ఒళ్ళు దాచు కోకుండా పనిచేస్తాడని, అంతా వాణ్ణి మెచ్చుకునే వాళ్ళు. ఒకరోజున ఓ భూస్వామి వాడిపని తీరువు చూసుకుని, “పిట్టంలో పూ అల్లుడు కావే శానికి, నీలాంటి పినివాడే కావాలి. జీతం ఇక్కడి కంటే ఎక్కువే ఇస్తాడు. వెళ్ళకూడదూ?” అన్నాడు.

సిరేనని చిన్నయ్య పిట్టం బయలుదేరాడు. దారిలో చిన్న అడవి దొటవలసే వచ్చింది. అక్కడ ఒక చెట్టుకింద దిగాలుగా కూర్చున్న యువతీ యువకులు కనిపించారు. యువకుడిపేరు మాధవుడు. చెల్లెలు వందనను తీసి కుని వాడు పిట్టం బయల్లేరాడు. ఇక్కడి దాకా వచ్చేసిరికి వందన అతని తీసి అతని వేయి లేక కూర్చుండి పోయింది.

చీకటి పడితే అడవిలో ప్రివూదం. కర్రకు గ్రద్దడాయల కట్టి, అంధులో మందనను కూర్చో

బెట్టి మోసుకుంటూ పట్నం వెళ్ళాలంటే, అందుకు ఇద్దరు పుస్తపిలు కావాలి. ఏం చేయాలో తోచక దిగ్గలు పిత్త తీసుకున్న వాళ్ళకు, చిన్నయ్య తన వివరాలతో పాటు ధైర్యమూ చెప్పాడు. వాడిసాయంతో పూ ధమత, వందన చీకటి పిత్త కుండానే పిట్టం చేరుకోగలిగారు.

ఎవరి దారినవారు పోయే పుంధు పూ ధమత, “ఈ డబ్బు తీసి కుంటే ఎంతో సంతోషిస్తాను!” అంటూ ఓపిది వరహాలు చిన్నయ్య కివ్వబోయాడు. ఐతే, వందన తనకూ చెల్లెలే అంటూ, వాడు డబ్బు తీసి కుంటే కునిరాక రించాడు. అప్పడు పూ ధమత, “నాకు జ్యోతిషం తెలుసు. నీ పుంధు పూ సీ కొన్నళ్ళ వరకూ, పునిద్దరికీ సుహం అచ్చిరాదని గ్రహించాను. నువ్వు చేసిన సాయానికి ఎంతో కొంత డబ్బు తీసి కోక తప్పదు,” అన్నాడు.

చిన్నయ్య, పూ ధమత వద్ద నుంచి ఒక్క వరహా తీసి కుని, “నీకు నిజంగా జ్యోతిషం తెలిస్తే, నా దగ్గర్నుంచి ఈ వరహా తీసి కుని,



పిట్టంలో నా భవిష్యత్తుమిటో చెప్పు,” అంటూ వుళ్ళి ఆ వరహాను తిరిగి ఇచ్చేశాడు .

పూ ధమత్తు , చిన్నయ్య పిస్తారెల్లు శ్రద్ధగా పరీక్షించి, “నీకు జీవితంలో మహాయోగం వుంది. అది పిట్టలంటే పేళ్ళయ్యాక నీమూ నీ భార్య ఒకరినొకరు ఒకేబురు తోపేల్చుకోవాలి. లేదా నీకు మిట్టిన బిడ్డల్లో ఒకరొక పేళ్ళయ్యాక దంపతులు గా ఒకరినొకరు ఒకేబురు తోపేల్చు కునేదాకా, ఆ మహాయోగం పట్టదు. ఈ మి యొన్ని నీవు బయట పెడితే మహాయోగం పట్టదు,” అన్నాడు .

ఇది విని వందన, “అన్నయ్య జ్యోస్వానికి తిరుగుండదు. నీ మహాయోగానికి నేనూ కొంత క షీ చేస్తాను,” అంది అభివూ నంగా.

తర్వాత చిన్నయ్య కావే శం ఇల్లు చేరు కు న్నాడు . కావే శం చాలా వుంచివాడు . కొద్ది

కాలం గడిచేసిరికి చిన్నయ్య, కావే శానికి ఏలు పిదని ఇంటి వ్యవహారాలన్నీ తనే చూ డ సాగాడు . ఇందు కు సంతోషించిన కావే శం, వాడికి ఒక పేళ్ళినింబంధం చూ శాడు . పీల్ల పేరు చిన్నమ్మ కావడంతో చిన్నయ్య వెంటనే పేళ్ళికి ఒప్పొకున్నాడు . చిన్నమ్మ వాడి భార్య అల్లింది. కావే శానికి రకరకాల వ్యాపారాలు న్నాయి . వాటిలో కొనా కొట్టుచు చిన్నయ్యకు అప్పజెప్పాడు . అది ఒక పాతపంకుటింట్లో మూది. ఆ ఇంటికి పూ రాక చిన్నయ్య, భార్యతో, “వు నిద్దరివీ ఒకేబురు కావడం అద స్థిం. ఇద్దరం ఒకరినొకరం పు చ్చటగా చిన్నా అని పీలు వు కుందాం,” అన్నాడు .

చిన్నమ్మ లెంపిలేస్తే కుని, “భర్తనుబురు పేట్టి పీల్చు, ఆ ఇంటికి వుంచి యో గం పట్టదని, మా అమ్మ చెప్పింది,” అనేసింది.

ఈ విధంగా చిన్నయ్య మహాయోగం తాత్కాలికంగా వాయిదా పడింది. క్రమంగా వాడికి పు గ్గురు పీల్లలు కలిగారు . పేద్దమ్మ ల్లికి పిద్యావతి అని నావు కరణం చేశాడు . రెండో వాడికి, క్షిప్రు అని పేరు పెట్టాడు. మూడో సారి మిట్టిన ఆడపిల్ల నావు కరణం జరిగేలోగా గు డ్డుతేలేసింది. గాలి సొకిందేమోనని భూ త వైద్యుణ్ణి పిలిచే, ఆయన, “దేవతల్లో భాస్కి రు డ్డా , వరు ణు డ్డా అలగడం వల్ల, నీకు పట్టాల్సిన మహాయోగం ఆగిపోయింది. ఈ పీల్లకు ఆ దేవతలిద్దరిబుల్లెు దుటి అ రాల్చా తీసి కుని, భావ అసాబురు పేట్టు. నీకు శ్ర ధం బరు గు డ్డుంది,” అన్నాడు .

చిన్నయ్య అందు కంగీకరించాడు . అశ్చ ర్యంగా ఆ పిల్ల వెంటనే మామూలు మని



పేర్చిది. ఏళ్ళు గడిచాయి. పిదపాతికి పేళ్ళు  
డొచ్చింది. ఆమె కోసం వెదికివెదికి పద్మనాభం  
అనే వర్తకాన్ని చూసి పేళ్ళు చేశాడు. తర్వాత  
చిన్నయ్య కూతురితో, “నువ్వూని భర్తను  
పుచ్చటగా పిదపా అనిపిలు. అతడూ నిన్ను  
పిదపా అంటాడు. బుద్ధంత అన్యాయంగా మీ  
దాంపత్యం కొనసాగుతుంది,” అంటే ఆమె  
నిరేనుది.

కానీ పిదపాతి అత్తవారింట భార్యనూబర్త  
పేట్టి పీలవడం తప్పింది! అందు కని, పిదపా  
నాభం భార్యను, “ఇప్పుడే, బావ, ఏయ్య,  
నిన్నే” అంటాడే తప్పి, పోరపాటు న కూడా  
పేరుపెట్టి పీలవడు. చిన్నయ్య మహాయోగం  
పుళ్ళి వాయి దా పడింది.

ఇలామాడగా చిన్నయ్యతో విడిపాయాక  
పూ ధమత్తు, వందన కొన్నాళ్ళు పిట్టలలో  
మాడి, అక్కణ్ణించి నౌకాయా నం చేసి పూ ర  
దేశం వెళ్ళారు. అక్కడ మాధవుడు వ్యాపారం  
ప్రారంభించాడు. అక్కడ వందనకు, చలపితి  
అనే వ్యాపారితోనూ, పూ ధమత్తి కు రొక  
వ్యాపారి కూతురైనరమ అనే అమ్మాయి తోనూ  
పేళ్ళిళ్ళయ్యా య్యాయి. వాళ్ళందరూ వివిధ వ్యాపా  
రాలలో బాగా డబ్బుగడించారు.

ఒక ఇరవై ఏళ్ళ కాలం గడిచింది. వంద  
నకు ఒక్కగానొక్క కొడుకు పొందుతు రంగడు.  
ఆమె కొడుకును వెంట బెట్టుకుని పట్నానికి  
తిరిగి వచ్చింది. వందన భర్త చలపితి, పూ ధ  
మత్తు, అతడి కుటుంబం కూడా త్వరలోనే  
పట్నానికి రానున్నారు.

ఈలోగా మదన, చిన్నయ్య గ్రరించి వాళ్ళు  
చేసే, చూడ్డానికి వాడింటికి వెళ్ళింది. ఇద్దరూ

చందమామ



తప్ప పాత పిరిచయ్యాన్ని గుర్తుచేసి కున్నాక,  
“అనాడు నువ్వు నన్ను చెల్లెలిగా భావించి  
ఎంతో సాయం చేశామావు న పిరిచయ్యం  
బంధుత్వంగా పూ రాలినినెత్తయ్యం వచ్చింది.  
పీల్ల, పీల్లాడు ఇష్టిపిడితో, నేను నీకూతురిని ఇంటి  
కోడలిగా చేసి కుంటాను,” అంది వందన.

ఇందుకు చిన్నయ్య సంతోషంగా ఒప్పికు  
న్నాడు. పుర్నాడే పేళ్ళిళ్ళు పూ మీలకు ఏర్పాట్లు  
జరిగాయి. పొండు రంగడు అందులో భావకు  
ఏపూత్రపూ తీసిపాడు. పీల్ల, పీల్లాడు  
ఒకరినొకరు ఇష్టిపిడ్డారని తెలిశాక, వందన,  
భావను దగ్గరగా తీసి కుని, “నేను నీకు  
మేనత్తను. కాబట్టి నువ్వూ పూ అమ్మాయి ని  
బావా అని పిలవవచ్చు,” అని చెప్పింది.

మెంటనే పాండురంగడు, “ఈ అమ్మాయిని  
పు రి నేనెపు ని పీలవాలి?” అని తల్లి వంద

నన్ను అడిగాడు. వందన నవ్వి, “నువ్వూబర్త పేట్టి భావా అని పీలవచ్చు,” అన్నది.

అప్పిత్త పొంత్తురుగత్తు, “బావా! నువ్వెంత బార్తన్నావో, సోబర్త కూడా అంత బార్తంది,” అన్నాడు. వాడు భావన్న, బావా అన్నాడే వుటని చిన్నయ్య ఉలిక్కిపడితే, వందన, “పూ వాడు ధూరదేశాల్లో పేరిగాడు కదా! వాడికి భాష బాగానే వచ్చున్న కానీ వత్తులు అంతగా పలకలేడు,” అని సర్దిచెప్పింది.

ఆ పూటవింటూనే చిన్నయ్య పుంఖం వెలిగి పొల్లింది. “వందనా! నీమనా పుహా యోగానికి కృషి చేస్తానని, అనాడిచ్చిన మాట చాలా గొప్పగా నిలబెట్టుకున్నామానా కూత్తర, కాబోయే అల్లుడు ఇప్పిత్తు ఒకరినొకరు, ఒకే బర్తతో పీల్చుకుంటున్నార. ఇక పూ ఇంట పిన్నీరే పిన్నీరు!” అన్నాడు.

పేళ్ళి సింబంధం నిశ్చయించి వెళ్ళి పొల్లింది వందన. పుర్నాడే చిన్నయ్యకు, కావే శం నుంచి పీల్చి మిళుచ్చింది. ఆయన వాడితో, “నువ్వూచాలాకాలం, నా వ్యాపార పిన్నులు పూశామా ఇక స్వంతంగా వ్యాపారం ప్రారంభించే ఏర్పాట్లు చేసికో,” అన్నాడు.

చిన్నయ్య ఉత్సాహపుంతా నీళ్ళుగారి పొల్లింది. పొంత్తురుగడిసింబంధం తనకు అచ్చిరాలేదనీ, పూధమమీ జోస్యం పిర్తిగా తప్పినీ అతడికి అనిపించింది.

వందన జరిగింది తెలుసుకుని, చిన్నయ్యను ఓదార్చుతూ, “ఒకరికింద పిని చేస్తు మహాయోగం పట్టదు. ఇప్పుడు అన్నయ్య, నన్ను - నువ్వూసొంతుగా చేయబోయే వ్యాపారానికి అన్ని విధాలా సాయపడగలం. నీకు స్వితంత్రంగా జీవించే అవకాశం వచ్చింది. మహాయోగం స్వతంత్రులకే, అస్వతంత్రులకు కాదు. నువ్వీప్పుడు మహాయోగానికి దగ్గరవత్తున్నామా అందుకు సంతోషించాలి,” అని వాస్తవ పుట్టి వివరించింది.

దానితో చిన్నయ్యకు తన పోరపొట్టు అర్థమైంది. “జోస్యం భవిష్యత్తును సూచించినా, పునిషీ జాతకాన్ని తనే రాసుకుంటాడని తెలుసుకునేందుకు, నాకింత కాలం పట్టింది!” అన్న కుని వాడు ఉత్సాహంగా సొంత వ్యాపారం ప్రారంభించి, ఏడాది తిరిగే సరికి పిట్నంలోని ట్రిపుల వ్యాపారాల్లో తన ఒకడయ్యాడు.







## రాకాసిలోయ

### 2

[బ్రహ్మమిత్రుడు నే నగరానికి దామోద గల అరణ్యంలో తండ్రితో కలిసి కేళమడున రైతు యు పకుడు మూడేవాడు. వాడు ఎప్పటిలాగే ఒక రోజున కొండదరిని విశ్రమిస్తూ వైవిధ్యమంతా ఒంటికొప్పుతో ఒళ్ళంతా దారలతో ఒక వింత జంతు ముక్కడికి వచ్చింది. అడవిలో వేటకు వచ్చిన బ్రహ్మమిత్రుని దానిని చూసి, ఆశ్చర్యపడి తన భటులతో దాన్ని తన దగ్గరకు తోలు కురపు న్నాడు. -తరవాత]

నేనాని ఆజ్ఞ వింటూనే భటుల్లో ఒకడు తన గుర్రాన్ని దొడ్డు తీర్చి చెవి, వింత జంతు ముక్క అదిలిస్తూ దాని మైపుకు తరుముకు వచ్చాడు. నానాని దానికేసి ఓ నిమిష కాలం కళ్ళారకుండా చూసి, “ఇదేదో అపూర్వమైన జంతు ముక్క ప్రపంచంలో ఇలాటిది వు రొకటి మూలం దని నమ్మటానికి లేదు. రాజుగారికి దీన్ని బహిరంగరస్తి ఎంతగానైనా సంతోషిస్తాడు,” అంటూ కేళమడుకేసి తిరిగి, “ఎలా, ఒరే! ఇలాంటి అపూర్వమైన జంతువును ఎక్కడ దొంగిలించామో రాజ్యంలో దొరికే నిధిని”

పాలతో పాటు, ఇటువంటి అపూర్వమైన జంతు ముక్క, పిర్రలూ - అన్నీ రాజుగారివే అన్న శాసనం సింగతి నీకు తెలియ దా?” అంటూ ప్రశ్నించాడు.

నానాని బెదిరింపిల్లు వింటు న్న కేళమడుకి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది. కాని, దాన్ని అతడు బయటపెడనీయ కుండా, “అయ్యో, ఈ జంతువును నేనెక్కడ దొంగిలించలేదు. ఆ కొండ మీద ఇంత చిన్నపీల్చగా నాకు దొరికింది. పేచి పేద చేశాను. ఎప్పుడూ, నా ఆల వుండల వెంట తిరుగు తుండు. నాకు



చదు ముసంధ్యలు రామాపేగ్గా మిట్టినప్పటి నుంచి ఇక్కడ ఉండడమే తప్పి ఎన్నడూ ఈ అరణ్యం వదిలి వెళ్ళిన వాణ్ణికాను. అందువల్ల రాజుగారి శాసనం సింగతి నాకు తెలియ ,” అన్నాడు .

“అలాగా, అయితే “మృంచాను . ఒరే, దాని మెడకు తాడువేసి నగరానికి తీసుకు రుడి!” అంటూ నాని గ్రాన్ని మృంచుకు నడిపాడు . భట్టల్లో ఒకడు ఉప్పు బిగించి మన్ను పేద్ద తాడు నేకదాన్ని వింతజంతు మా మెడకు పిడేలా ఎసిరి, అది బిగ్గిని కొగినే, తాడు కొసిన తన ఎక్కిమన్ను గ్రుంజిన కు కట్టి, సేనాని వెనకగా బయలుదేరాడు.

రెండు భటుడు, కేశవుడి దగ్గరకువచ్చి కత్తి రుళిపిస్తూ, “బాగర్త నేను ముళ్ళి పి నెల రోజుల్లో ఒంటిగా ఇక్కడికి వస్తాను. ఈసారి కొండమీద దొరికిన పిల్లను ముర్యాదగా నా

కప్పిగించకపోయూ వో, ఒక్క చీరేస్తాను ,” అని హేచ్చరించి మొదటి భటుడివెంట బయలు దేరాడు .

నానానీ, అతడివెంటవున్న భట్టలు గ్రాం ద్రించిన నీచవర్తన కేశమణి రక్తాన్ని ఉడికిం చింది. అతడు అంబుల పోదిలో నుంచి ఒక బాణం తీసి వాళ్ళకేసి ఎక్కుపేట్టి, “చీ, ఎంత శత్రు మన్నా వెనకనుంచి దొంగదెబ్బ తీయ కూడదు ,” అన్న కుంటూ బాణాన్ని కిందికి జారవిడిచాడు .

భటులిద్దరూ వింతజంతువును వెంట తీసి కుని వెనక వస్త్రాండగా, మృంచుండి అరణ్యంలో దారితీస్తూ బ్రహ్మహరాలానాని ఆనందం అంతార్ముతాకాదు . ఆ జంతు ముత్ర ముహూకు మూపి, దాన్ని పట్టుకునే దుకు అరణ్యంలో తనెన్ని సాహసిక త్యాలు చేశాడో నమ్మబలికి, రాజు నుంచి పేద్ద జూ మూనింపొచ్చుంచాలని అతడు ఆలోచిస్తూ న్నాడు. ఒకరైతు యువకుణ్ణి బెదిరించి, ఆ వింతజంతు ముత్ర పట్టుకొచ్చినట్లు నగరంలో ఎవరికీ తెలియ కూడదు . అందు వల్ల తన మృంచుగా తన భట్టలను హేచ్చరించాలి.

నానాని ఇలా అనుకుని, తన పిథకం సంగతి భటులకు చెప్పేందుకు గుర్రాన్ని అవి వెనుతిగగబోయేంతలో పొర్రాత్తుగా అతడికి భట్టడు వేసిన చామకేక వినిపించింది. “అయ్యో, ఇదేదో రాసేగ్గరం! నా గ్రాన్ని డొక్కలో పోడిచి చరూసింది. నా మీదకు...” అంటూ కెవ్వుమన్నాడు.

నానాని తత్తరపిడుతూ తల వెనక్కు తిప్పాడు . ఒక భట్టడు, వాడి గ్రంథం



వు ధృ గు లో విలవిలా తన్నుకుంటు న్నారు . రెండో భటుడు గుర్రాన్ని పక్కకు తిప్పి అరణ్యం లోకి ఉడాయిస్తున్నాడు. సేనాని నిలువెల్లా వణికిపోతూ , గృ రాన్ని వుంధు కు ధూ కించ బోయేంతలో వింతజంతు మూకక్క ఎగ్గ రు న వుంధు కు వచ్చి, తన ఒంటి కొప్పుతో దాన్ని గుండెల్లో పొడిచింది. మీదినుంచి కిందికి ధూ కబోల్చి నలునానిని, అతడై నేలనై తాళక వుండే వింతజంతు వు వెన్నులో గట్టిగా పొడిచింది.

“రొంచుండి, రొంచుండి, రాసే గృర్రం!” అని కేకలు పేడతూ తీప్పించు కున్న, భటు డ్ర బ్రహ్మపురం చేరాడు. వాడు రాజవీధి వెంట ఇలాగే అగ్ర స్థైర్యపాటం చూసేన జనులు , వాడికోడో పిచ్చెక్కిందనుకున్నారు. వాడు కోట ద్వారం చేరి, అక్కడ కాపిలా మళ్ళు భటు లను చూస్తూనే, “వు నలునాని చచ్చాడు , గృర్రం చచ్చింది. వు న తోటివాడు చచ్చాడు , వాడి గృర్రమూ చచ్చింది. అందర్నీ ఆ రాసే గృర్రం వెక్కు తింటు న్నది!” అని వు రింత బిగ్గరగా అరిచాడు .

కాపలా భటులు చేతుల్లోవున్న ఈటలు అడ్డు పేట్టి గృ రాన్ని ఆపీ, వాణ్ణి బలమతంగా దాని పై ది న్చుంచి కిందికి దించారు . వాడై కిందికి దిగి ఇంకా కేకలు పేడతూనే మళ్ళాడు . కాపలావాళ్ళలో ఒకడు వాడి గుండెలమీద ఈట ఆనించి, “ఇంక అరిచావో, పొడిచేస్తానై , జాగర్ర! సేనానాయకుడెక్కడ?” అని గద్దించి అడిగాడు .

“ఇంకెక్కడి సేనానాయకుడు! అరణ్యంలో ఆయ న్నీ, వు న భటు డ్లీ ఒంటికొప్పు రాసే



గృర్రం తినేసింది. నేడై ప్రాణాలతో పారిపోల్చి వచ్చానై ,” అన్నాడు భటు డై ఆయాసి పిడతూ .

అంతలో అక్కడికి కాపిలావాళ్ళ నాయు కుడు వచ్చాడు . అతడికి భటు డి వాలకం చూడగానే, వాడికి పిచ్చెత్తినదన్న నమ్మకం కలిగింది. కానీ, వాడై ఉదయ రాలనాయు కు డితో కలిసే అడవికి వేటుకు వెళ్ళాడన్న నీంగతి అతడికి గు ర్తొచ్చింది.

“పిచ్చిగా కేకలు పేట్టకుండా, నిజంగా జరిగిందేమిటో చెప్పు. మహాసేనాని ఇంకా అడివిలోనే మళ్ళాడా?” అని అడిగాడు కాపిలా వాళ్ళ నాయు కుడు .

“అది మహాభయంకరమైన రాక్షసి గుర్రం! వు నలునానాయు కుణ్ణి బిచ్చై క కూడా వ్రిగల్చు కుండా తినేసే మూటైంది!” అన్నాడు భటు డై భయం భయం గా.

ఆ జవాబు వింటూనే కాపిలావాళ్ళ నాయకుడు పిక్కన మళ్ళీ వాడి దగ్గిర్నొంచి ఈటెలాక్కుని, భటుణ్ణి పొడిచేందుకు పైకెత్తాడు. భటుడు ప్రాణభయంతో కంపించిపోతూ, “చూస్తున్నాడు, రోంచండి!” అంటూ గామా కేకపెట్టాడు.

ఆ కేక వింటూనే రాజభవనం రెండో అంతస్తులోని గది నుంచి వుంత్రి బయటికి వచ్చి, “ఎవర్రా, ఆ కేకలు పేట్టేది?” అని కోపంగా ప్రశ్నించాడు.

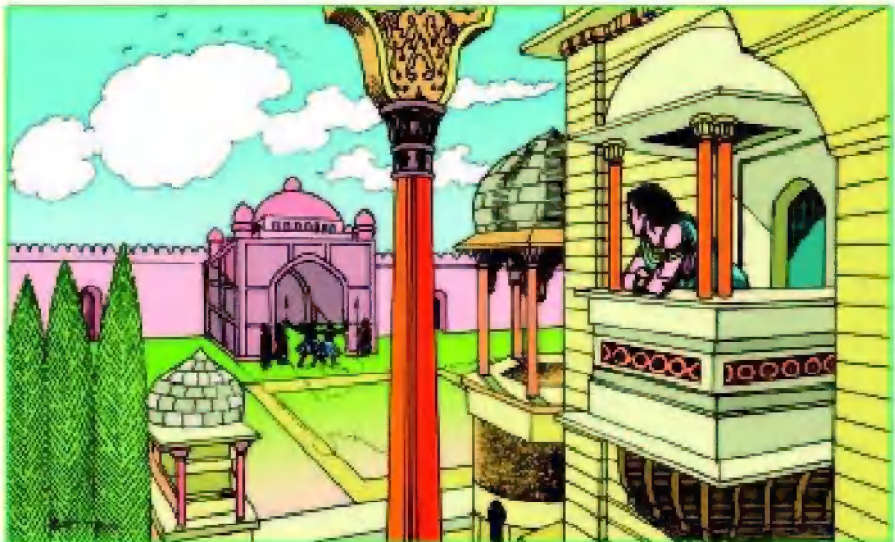
“అయ్యో, వీడికి వుత్రి చెడింది. వచ్చి నప్పిటి నుంచీ నా నాయకుణ్ణి అడివిలో ఒంటికొప్పు రాసే గ్రం చంపి తిన్నదని కేకలు పేతున్నాడు,” అన్నాడు కాపిలావాళ్ళ నాయకుడు.

“అలాగా! వాణ్ణి నా దగ్గరకు పింపండి!” అంటూ వుంత్రి వెనుదిరిగి గదిలోకి వెళ్ళి

పోయాడు. భటుడు గది వాకిలిని సిప్పీ పీంచగానే వుంత్రి నమ్మతూ అతడికేసీ చేర్చిస్తూ, “భయపడకుండా జరిగిందేవు బో వివరంగా చెప్పు,” అన్నాడు.

భటుడు కాస్త స్తీవి తపిడి, అరణ్యంలో రైతుయువకుడు కేశవుడు కనబడటం దగ్గర నుంచి, గునాని ఆ వింతజంతు మళ్ళీ అపిహించి బయల్పు దేరటం, ఆ తరవాత దారిలో అది వుంపు భటుణ్ణి, తరవాత గునానిని చంపిటం, తన పారిపోయి రావటం... అంతా వివరంగా చెప్పాడు.

వుంత్రి ఓణకాలం ఆలోచిస్తూ వుంకుని, “అయి తే, నీ కళ్ళప్పుడే ఆ ఇద్దర్నీ వింతజంతు మళ్ళీ రంగా చంపిస్తూండగా నువ్వుచేతులు కట్టుకుని దూరంగా నిలబడ్డావన్న మాట! నీకు ప్రాణభయం కలగలేదా?” అని అడిగాడు.





“ప్రాణభయ వూ! నా పేష్టాణాలు పేస్టే పోయినై. నా తోటి భటుణ్ణి చంపేందుకు ఆ వింతజంతు ముగరగానే నేను అరణ్యానికి అడ్డంపిడి పారిపొయి వచ్చాను,” అన్నాడు భటుడు.

“అయితే, సునాని చావటం ను మ్హుళా డ లేదన్న వూట!” అన్నాడు పుంత్రి.

“అయ్యా, కంటితో చూడకపోతేనేం? ‘చచ్చాను, రోంచండి,’ అంటూ పు హునాని గావళికలు పేట్టటం నాకు వినిపించింది,” అన్నాడు భటుడు.

భటుడి జవాబుకు పుంత్రి నవ్వి, “అడవిలో నువ్వేదో పీచ్చిపిచ్చుకాయ తిన్నట్టుంది. నిజంగా సునాని పురణించిమాటే, దానికి కారణం ను మ్హుళా మ్హుళా వింతజంతు మ్హుళా. అలాంటి జంతు మ్హుళాలో ఎక్కడా మాడవు. ఆ రెండు యి వకుడు కేవలమే నావే... వాడు విలు విద్య నేర్చిన వాడు గదా? సరే, భటుల్ని కొందరిని అరణ్యానికి పింపి జరిగిందేమిటో తెలుసు కుంటాను, దారి చూపివలసిన వాడివి ను మ్హుళా!” అన్నాడు.

“అయ్యా, చిత్తం, చిత్తం!” అంటూ భటుడు తల వై పొడు. కాని, వాడికి అరణ్యం పేరు చెవితేనే గుండెదడ పుట్టుకొస్తున్నది. అయినా, పుంత్రి ఆజ్ఞను ధిక్కరించేందుకు లేదు. పుంత్రి కోటద్వారం కాపలావాళ్ళ నాయకుణ్ణి పిలిచి, అడవిలో సునాని కోసి వెదక వలసిందిగా ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

ఈలోగా నగరంలో సునాని పుర్రణాన్ని గురించి రకరకాల వార్తలూ ప్రచారం కాసాగినై. రాజవీధి వెంటవస్తూ భటుడు పెట్టిన

చందమామ



గావళికలు చాలావు అంది ప్రజలు వినిమాన్నారు. ఏదో అపూర్వమైన వింతజంతువు... పు హున ఒంటికెప్పుడూ... ఒక్కంతా పేదపేద చారలూ... పెద్దపెద్ద రెక్కలూ గలది... అరణ్యానికి వేటకు వెళ్ళిన సునానిని పట్టుకుని ఆకాశానికి ఎత్తుకు పొయిందనికూడా నీలివార్తలు బయలుదేరినై.

పొలపుటానికి నగరానికి వచ్చిన కేశవశీ తండ్రి ఈ విశార్థాన్ని విన్నాడు. అతడికి రాత్రి తన కొడుకు అడవిలో కనిపించిందని చెప్పిన వింతజంతు ముగరగతి గుర్తొచ్చింది. సునాని అంతవాణ్ణి చంపిన ఆ క్రూరజంతు మ్హుళాన కొడుకును వూత్రం ప్రాణాలు తీయ కుండా వదులుతుందా?

పు సలివాడి పు నప్పి ఇలాంటి అనుమానాలతో చీకాకెళ్ళాంది. అతడు నగరాన్నించి హిడావిడిగా తన ఇంటికి బయలుదే

రాధు . సిరిగా అతడు నగరద్వారం దాటు తూండగా ఒక ఆశ్చర్యకరమైన పుకారు విన వచ్చింది: అరణ్యంలో ఆలపు ందలు కావు కు బతు కుతు న్నట్టు నటన్పిన్న, ఒక శత్రు దేశమీ గూఢచారి, సేనానాయకుణ్ణి అతడి వెంట మన్న భటు ణ్ణి చంపివేశాడట! ఏలెత్తే ప్రాణాలతో పట్టుకురావలసిందిగా వుంత్రి భటు ల్ని పింపితు న్నాడు .

ఈ వార్త ఎన్నువీ దట వు సలివాడికి నిజంగానే తన కొడు కు ప్రాణానికి వు ప్పి వాటిల్లను న్నదని భయం కలిగింది. ఈసరికే అతణ్ణి వింతజంతు మచంపీమూడకపాతే, ఇంగితజ్ఞానం కూడలేని వుంత్రి పింపిన భటు లు అతణ్ణి గూ ఢచారిగా భావించి తప్పిక చంపుతారు. తను ముందుగా వెళ్ళి అక్కడి పిరిస్థితి ఎలామూదో చూసి, తన కొడు కును హేచ్చరించాలి.

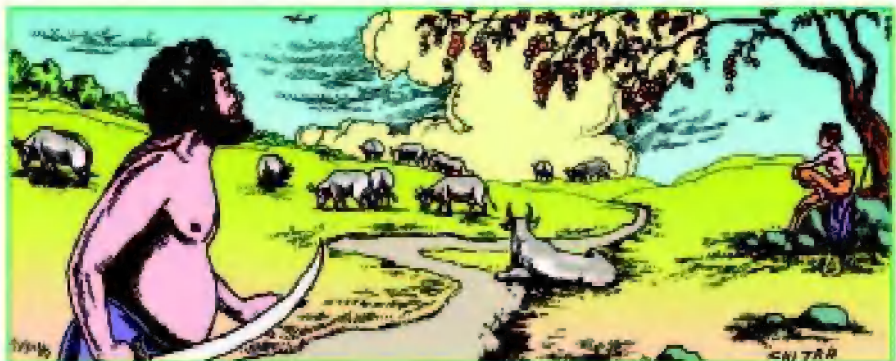
వు సలివాడు అగవు గాలవీ ద అరణ్యం లోని తన ప్తి రిపాక చేరాడు . అక్కడ ఎవరూ లేరు. ఎందుకైనా మంచిదని ఎంతో కాలంగా గోడకు తగిలించి మన్న తన తండ్రి కాలనాటి కత్తిని తీసి కుని, తన కొడు కు ఆలపు ందను

వేట కొండ ప్రాంతానికి వేగంగా బయలు దేరాడు .

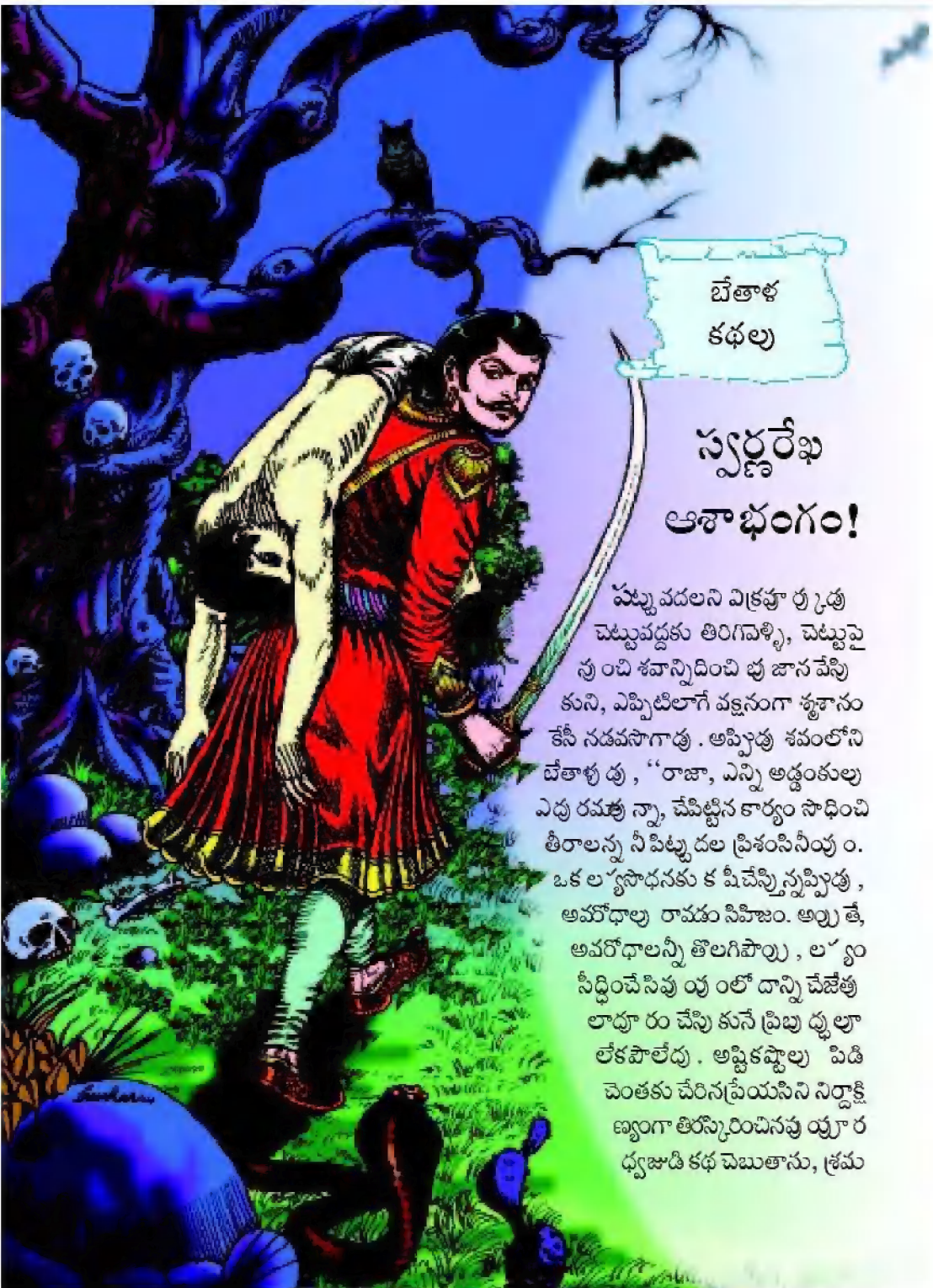
కేశమత్తు వూ వూలు గా రోజూ కూపు నే చెట్టు కింద కనిపించే సరికి ముసలివాడికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయింది. అతడు పిరి గెత్తుతూ కొడుకును సమీపించి, “కేశవా! నిన్ను ప్రాణాలతో చూడగలు గు తానను కో లేదు రా, బాబూ ! నగరంలో చాలా చాలా పిశాచు బయలుదేరినై. అసలు నిజంగా ఇక్కడ జరిగిన సింగతేవు టి?” అని అడు ర్తగా అడిగాడు .

తండ్రి అడు ర్త, అతడి చేతిలోని కత్తి కేశ వుణ్ణి ఆశ్చర్యపరిచినై. నగరంలో బయలు దేరిన పిశాచువు టో అతడికి అర్థం కాలేదు . అతడు తండ్రికేసి నిశ్చలంగా చూ స్సై, “కత్తి తెచ్చా వెండు కు? పిశాచువు టి?” అని ప్రిశ్నించాడు .

“బ్రహ్మపితరులనానావు కుణ్ణి, భటు ణ్ణి, ఒక వింతజంతు వేదో అరణ్యంలో చంపిందని నగరంలో పిశాచు గా మూడి. వూ రు వేషంలో మన్న శత్రు దేశమీ గూ ఢచారి అతణ్ణి చంపాడని మరికొందరు చెప్పుకుంటున్నారు,” అన్నాడు తండ్రి.  
-(ఇంకామూ)







బేతాళ  
కథలు

## స్వర్ణరేఖ ఆశాభంగం!

పట్టువదలని విక్రమా శుక్ర  
చెట్టుపద్మకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై  
వుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసి  
కుని, ఎప్పటిలాగే వర్షనంగా శ్మశానం  
కేసే నడవసాగాడు. అప్పియత శవంలోని  
చేతాళుడు, “రాజా, ఎన్ని అడ్డంకులు  
ఎదురవతున్నా, చేపిట్టిన కార్యం సాధించి  
తీరాలన్న నీపిట్టదల ప్రశంసినీయం.  
ఒకలక్ష్మసాధనకు కషీచేస్తున్నప్పియత,  
అమోధాలు రావడం నీహింసం. అప్పుడే,  
అమోధాలన్నీ తొలగిపోయి, లక్ష్మం  
సీద్ధించేసియత లో దాన్నిచేజేతు  
లాదూరు చేసి కునే ప్రబుద్ధుల  
లేకపోలేదు. అష్టికష్టాలు పిడి  
చెంతకు చేరినప్రియసిన నిర్దాక్షి  
ణ్యంగా తిరిగివచ్చినయత యూర  
ధ్వజాడి కథ చెబుతాను, శ్రమ



తెలియ కుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పి సాగాడు :

అవంతి రాజ్యాన్నేలే వు య్రా రధ్వజుడు ఒకనాడు వినోదార్థం వేటాడడానికి అడవికి వెళ్ళాడు. వేటాడు తూ, తన పిరివారానికి దూరమై అడవిలో చాలా దూరం వెళ్ళాడు. వు ధ్యాహ్నానికి బాగా అలసిపోవడంతో, సుద తీరుదామని ఒక చెట్టుకింద కూర్చున్నాడు. ఏవు ర్ల పొట్ల తో ఉన్నప్పుడు, పొదల చాట్ల నుంచి ఒక పేద్దపిల్లి హిరాత్తుగా ఆయన వీ దికి ఉరికింది. దాపిల మున్న విల్లంబులు అంపు కోవడానికి కూడా సాహసం లేని రాజు, రికిహిస్తాలతో పిల్లిని ఎదు ర్కిని భీకరంగా పొరాడి దాన్ని హతవూ ర్చాడు. అల్లు తే, దేహి మంతా తీవ్రమైన నెత్తుటి గాయాలు కావడంతో, వెంటనే సామ్యస్థితి పడిపోయాడు.

అక్టోబర్ 2005

అదే సమయంలో చెలులతో కలిసి భూ లోక విహారానికి వచ్చిన స్వర్ణరేఖ అనే గంధర్వకన్య, వు య్రా రధ్వజుడు పిల్లితో పొరాడిన తీర్ల చూసి ముగ్ధురాలయింది. ఆయన ధైర్య సాహసాలు, సాపు ధ్యం స్వర్ణరేఖను అబ్బుర పిరిచాల్సి. స్పి హికోల్పేర్లు వీడిమన్న రాజున సమీపించి ఆమె వు ధు మూ స్పి శించడంతో, రాజు గాయాలన్నీ మాయమై లేచి కూర్చున్నాడు. రాజు నవవు న్ముఖ రూ పొన్ని చూ సీ, పిరవసించిన స్వర్ణరేఖ, ఆయన తన కేసీ కన్నార్పకుండా చూ డడం గవు నించి, సీగ్గ తో తలదించుకున్నది. రాజు కూడా ఆమె అద్భుత న్ందర్యానికి వు గ్గు డయ్యాడు.

ఒకరినొకరు పిలకరించు కుని పిరిప్పిర వివరాలు తెలు సు కున్న తరవాత, స్వర్ణరేఖ, “రాజా, నేను వు వ్ముల్లి వు నసారావ్రావు సు న్నాను. మీకూ ఇష్టమైతే, గాంధర్వ వివాహా నికి సీద్ధంగా ఉన్నాను,” అన్నది నమ్మతూ.

ఆ వూ టకు రాజు ఆనందం చెంది, “ను వ్వంటే నాకూ ఇష్టివే. అల్లు తే, ను వ్వీ విషియంలో అంతగా ఆలోచించకుండా తొందర పడుతున్నావేమో అనిపిస్తున్నది. భూ లోక జీవితంలో అదు గదు గు నా కష్టాలు పొంచి ఉంటాయి. కష్టాలంటే ఏవు టో తెలియని గంధర్వలోకసుకుమారివైన ను మ్మ, భూ లోకానికి వచ్చి సు ఖపిడలేము” అన్నాడు.

“భర్త సాహిచర్యవే భార్యకు స్వర్గధావుం. స్వర్గధావుం దివ్యలోకాలకన్నా గొప్పదని వీ కు తెలియ దా?” అన్నది స్వర్ణరేఖ.

“క్షణికమైన ఆకర్షణకులోనై అలా అంటున్నావను కుంటున్నాను,” అన్నాడు రాజు.



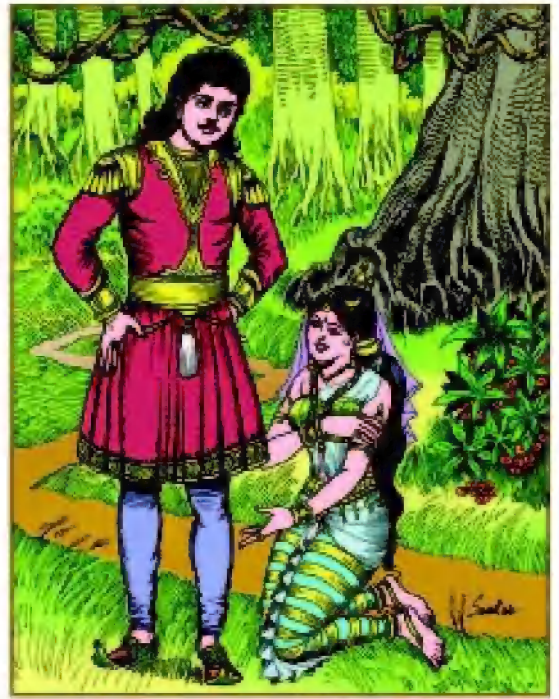
“కాదు, నా ప్రేమ సత్యమైనది. శాశ్వతమైనది,” అన్నది స్విర్లరేఖ.

“నీరసం ఎలాంటిదో తెలుసుకోడానికి ఒక చిన్న పిరీ...” అని రాజు వూట వు గించే లోగా, “ఏమిటది?” అని అడిగింది స్విర్లరేఖ.

“ఇప్పుడు నువ్వు నీ లోకానికి తిరిగి వెళ్ళు. ఆరు నెలల వరకు నింపాదిగా ఆలోచించుకో. అప్పటికీ నన్ను ఎవో వామనాడాలన్న కోరిక నీలో బలంగా మూడే, అది సరైన నిర్ణయమే అని నీకు అనిపిస్తూ, వచ్చే భాద్రపద బహుళ ద్వాదశినాడు ఇక్కడికి రా. అదిగో, ఆ శాంభవీ వంశం కింద నీకోసం ఎదురు వూర్తి ఉంటాను. అప్పడే నువ్వు వివాహం. సిద్ధమవు నా?” అన్నాడు రాజు.

“వువూటికీ సిద్ధమం. తప్పకుండా వస్తాను,” అంటూ స్విర్లరేఖ చెలులతో కలిసి గంధర్వలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

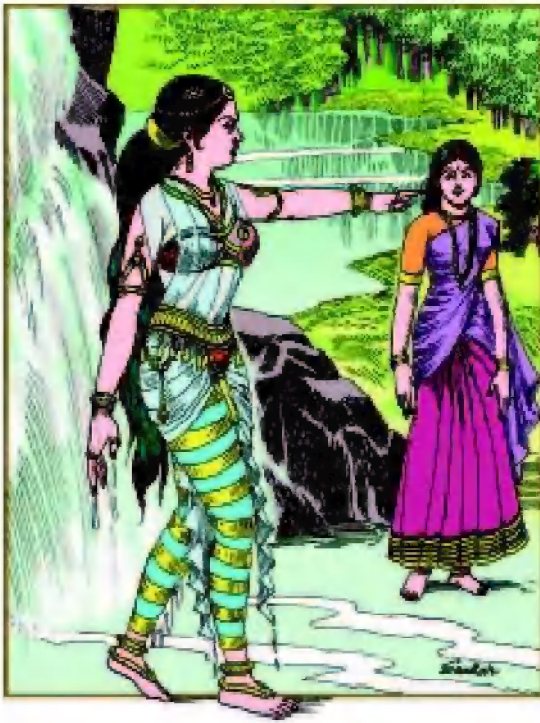
తరువాత చీరనప్పటికీ, స్విర్లరేఖ రాజు మయూరధ్వజాడితలపులతోనే, ఆరునెలలూ గడిపింది. వూరని నిర్ణయంతో భాద్రపద బహుళ ద్వాదశినాడు ఒంటరిగా వూలోకానికి బయలుదేరింది. మయూరధ్వజుడు చెప్పిన అరణ్యపు ధ్యంంలోని శాంభవీ వంశం సిద్ధి పింలో ఆమెకొక వు నోవార జలపాతం కనిపించింది. అందులో జలకాలాడాలన్న కోరికతో, తన మెడలోని వు హిమాన్వితమైన పిచ్చల హారాన్ని తీసి, దానిని నువ్వు పోదకు తగిలించి, జలపాతంలోకి దిగింది. ను రగలతో, ను తారంగా వూ కుతూన్న చల్లని నీటి దొంతరల తాకిడికి హుల్లసి అవు భవిస్తూ, కొంతసేమితన్ను తాను వు రించిపోయింది.



ఉన్నట్టుండి తన శరీరం వివర్ణం కావడం గ్రహించి, ఉలిక్కిపడి, కీడు శంకిస్తూ పిల్ల గున జలపాతం నుంచి వెలుపలికి వచ్చింది.

జలపాతంలో దిగడానికి వుండు పై పోదకు తగిలించిన తన వు హిమాన్వితమైన పిచ్చల హారాన్ని, ఎవరో ఒకప్పు వతి ధరించి మురిసిపోవడం చూసి, దిగ్భ్రాంతి చెంది, “ఎవరు నువ్వో? నా పిచ్చల హారాన్ని ఎంతకు దొంగిలించామా ఇలా ఇవ్వ,” అన్నది.

“నాగురు కాదంబరి. శాంకషియం వూ ఊరు. నేను నీ హారాన్ని దొంగిలించ లేదు. అనిలు అది నీదని కూడా నాకు తెలియదు. దారిలో కనిపించింది. వు చ్చటపిడి వెళ్ళు కున్నాను. ఇది నాకెంతో నచ్చింది. ఇది ఇంకా అబ్బమినామెడలో ఉంటే ఏం?” అన్నదాప్పు వతి అవూయ కంగా.



“కాదంబరీ, ఇలాంటి ఆభరణాలు స్పృశించడానికి కూడా నీకు అర్హతలేదు. దేవకాంతలు ధరించే అద్భుత శక్తులున్న ఆభరణం అది!” అన్నది స్వర్ణరేఖ ఆగ్రహంతో.

“నాకు ఎలాంటి అద్భుత శక్తులూ వద్దు. ఈ ఆభరణం నా మెడలో ఉంటే, మా రాజు వు య్యారధ్వజుడు నన్ను వద్దనకుండా వివాహించేసి కోగలడు,” అన్నది కాదంబరి.

ఆ వూటకు స్వర్ణరేఖ ఫిక్కున నవ్వి, “ఏమిటి! రాజు వు య్యారధ్వజుడు నిన్ను వివాహించేసి కుంటాడా?” అని అడిగింది.

“ఏం, ఎందుకు చెప్పి కోర్తూ? అందుకే కదా నేను రాజధానికి వెళుతున్నాను. నేను వు హారాజును వూత్రవే వివాహాపూ డతా నుండే, వూ నాన్నతో సిహా, వూ ఊళ్ళో ఎవరూ నవ్వుడం లేదు. నాది వికార రూపం అట.

వెరిపిల్ల అని ఎగతాళి చేస్తున్నారు. మహారాజును వివాహిపూ డి రాణినమతానని ప్రతిజ్ఞ చేసి వచ్చాను. నా ప్రతిజ్ఞ నెరవేరుతుందన్న నమ్మకం నాకున్నది,” అన్నది కాదంబరి.

“నీ ప్రతిజ్ఞ నెరవేరదు. ఎందుకంటే మహారాజూ, నేనూ పిరస్పిరంగ్రువులంపు కున్నాం. ఆయన నన్ను వివాహిపూ డతానని వాగ్దానం చేశాడు. ఆ శాంభవీవం వద్ద కోడ్డొనపిట్టో వివాహిపూ డను న్నాం,” అన్నది స్వర్ణరేఖ.

ఆ వూట వినగానే కాదంబరి వున్న లో ఏవేవో ఆలోచనలు తోచాయి. స్వర్ణరేఖ తనకు అడ్డు అనీ, ఆమెను ఎలాగైనా తొలగించుకోవాలనీ నిర్ణయించింది. “నేను ధరించిన పిచ్చల హారానికి అద్భుత శక్తులున్న వూట నిజమే అయితే, నువ్వు ఈ ఇంట్లో రావు చిల్ల కగా వూరిపావాలి!” అన్నది హారాన్ని తాకుతూ.

అంతే, స్వర్ణరేఖ చిల్ల కగా వూరిపార్చింది. ఆ తరువాత కాదంబరి స్వర్ణరేఖ రూపం దాల్చి, శాంభవీవం దగ్గరికి వెళ్ళింది. ను య్యారధ్వజుడు, ఆమెను నిజమైన స్వర్ణరేఖగానే భావించి, పిరపూ నందంతో వివాహి పూ డి రాజధానికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఆ విధంగా కాదంబరి అపూయ కతనం కొద్దీ ప్రతిజ్ఞ చేసి నప్పటికీ, అనూహ్యమైన పరిస్థితుల ప్రభావంతో అవంతీ రాజ్యానికి రాణి అయింది.

రావు చిల్ల కగా వూరిన స్వర్ణరేఖ తన దుస్థితికి ఎంతగానో విలపించింది. బోయ్ వాడొకడు ఆ చిల్ల కను పిట్టి దొవ్వురివాడికిచ్చాడు. దొవ్వురివాడు దానికి ఆటలలో శిల ఇచ్చాడు. వూటలు నేర్పాడు. వూటలు నేర్చిన రావు చిల్ల క ఒకనాడు దొవ్వురివాడికి తన పైర్వ



గాథను చెప్పుకున్నది. దొమ్మరివాడు దానిని ఓదార్చి ధైర్యం చెప్పాడు.

ఒక రాజోద్యోగి సాయంతో దొమ్మరివాడు రాజును దర్శించి, తన ఆటను తీలకించ వలసిందిగా అర్థించాడు. రాజు అంగీకరించి ప్రత్యేక ప్రదర్శనకు అనువు తించాడు. దొమ్మరి ఆటను చూడడానికి రాజదంపిత్ర లతో పాటు, రాజబంధు మత్రా, రాజోద్యోగ ల్లా, పిత ప్రవు ఖ ల్లా హాజరయ్యారు.

దొమ్మరి ఆట వారినెంతగానో ఆకట్టుకు న్నది. పు ఖ్యంగా రావు చిలు క తాను నిలు చు న్న బంతిని దొర్లించడం, పు టల చక్రం గుండా దూరి అవతలికి వెళ్ళడం, దొమ్మరి వాడు మేన బాణాల నుంచి ఒత్త మిగా తప్పించు కోవడం లాంటి విన్యాసాలతో పాటు, ఛలోక్తు లతో వారినెంతో అలరించింది. రాజు దాని పూటలకు పు చ్చటపిడి, “చిలు కా, నీ ప్రదర్శన అద్భుతం! ఏం కావాలో కోర్ కో ఇస్తాను,” అన్నాడు.

“నిజంగానా! ప్రభు మత్ర పూట తప్పిర కదా?” అన్నది చిలు క.

“తప్పిస్తా, నిస్సంకోచంగా అడుగు,” అన్నాడు రాజు.

“రాణిగారి మెడలోని పిచ్చుల హారాన్ని ‘ణకాలం పాటు ధరించే పు హిద్భాగ్యం ప్రసాదించండి, చావు,” అన్నది చిలు క.

అలాగే అన్నట్టు రాజు పు ందహాసిం చేస్తూ, రాణి కేసీ తిరిగి హారం తీసి ఇవ్వవు న్నాడు. స్వర్ణరేఖ రూపంలో మత్సా కాదంబరికి గుండె ఆగి నట్టయింది. రాజాజ్ఞను ధిక్కరించ లేక, పచ్చుల హారాన్ని తీసి చిలు క మెడలో

చందమామ



వేసింది. ఆ ‘ణమే చిలు క స్వర్ణరేఖగా పూరడం, కాదంబరి అనిలు రూపం బయట పడడం జరిగి పాయాలు. ఆశ్చర్యంగా పూ స్తిన్న రాజుకు స్వర్ణరేఖ జరిగిన సింగతి వివరించింది. అంతలో కాదంబరి పిరుగు పరుగున వెళ్ళి రాజభవనం ఉపరితలంపై నుంచి కిందికి పూకి పు రణించింది.

“ఆ మోసగత్తెకు తగిన శాస్తీ జరిగింది, పు హారాజా! ఇక నన్ను పై అర్ధాంగిగా స్వగ రించండి,” అన్నది స్వర్ణరేఖ.

రాజు కొంతలమిశ్ననంగా ఆలోచించి, దీర్ఘంగా నిట్టూర్చిస్తూ, “నీ కోరికను పు న్నించ లేనందు కు నన్ను పు ంపు. కాదంబరి చేసిన మోసానికి నువ్వే కాదు; నేనూ మోసపోయాను. అందు కు పు నం ఉభయ లమూ బాధ్యు లమే. పూలోకానికి వచ్చి ను మ్హ ఇన్నాళ్ళు

అను భవించిన కష్టాలు చాలు . దయ చేసే, కష్టాల నీడ సొకని నీ దివ్యలోకానికి తిరిగి వెళ్ళవలసినదిగా కోరుతున్నాను,” అన్నాడు.

ఆ వూటకు స్వర్ణరేఖ కొద్దిగా తడబడింది. కానీ, వెంటనే తేరు కుని, “నీ అభీష్టాను సారవే వెళుతున్నాను, వు హా రాజా,” అంటూ అక్కడి నుంచి అదృశ్యమై గంధర్వలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

బేతాకుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, వలచి వచ్చిన నందర్యరాశి అల్లు న స్వర్ణరేఖను రాజు తిరిస్కరించడానికి కారణం ఏమిటి? స్వర్ణరేఖ అంటే రాజుకు అసిలు ఇష్టం ఉందా లేదా? ఇష్టం లేకుండా ఆమెను వదిలించుకోవడానికే మొదట ఆరు నెలల గడువు విధించాడా? మై దట్ తిరిస్కరించి ఉండే స్వర్ణరేఖకు ఇన్ని అవస్థలు వచ్చేవి కామాకదా? ఈ సిందేహాలకు సివూ ధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయా వో నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రవూర్కత్ర , “రాజు వు యూ ర ధ్వజుత్ర స్వర్ణరేఖను గాఢంగా గ్రావిం చాడ నడంలో ఎలాంటి సిందేహివూ లేదు . ఆరు నెలల గడువు అనే పరీక్ష స్వర్ణరేఖకు మాత్రమే

కాదు ; తనకు కూడా. బాగా అలోచించిన మీదట ఆమెకోసం ఎదురుచెల్పాడు. అయితే, ఆ తరవాత కాదంబరి రూపంలో రుద స్థిం వారిని వెంటాడింది. అసిలు స్వర్ణరేఖను చూశాక-అగ్నిసోగా తాను వివాహివూ డిన య్చు వతి తాను కోర్క కున్నట్లయ్యే సీ కాదని తెలియడంతో ఆశాభంగానికి, దిగ్రాహితికీ గ్ర రయ్యోత్ర . కేవలం బాహ్య నందర్యానికి ఆకర్షితు లు కావడంవల్లే తవు కీ గతి పిట్టిం దని గ్రహించాడు . వివాహిబంధాన్ని అపి హాస్యం పాలు చేసిన అలాంటి పోరబాట్లు మళ్ళీ చేయకూడదన్న దృఢమైన నిర్ణయానికి వచ్చినందు వల్లే, స్వర్ణరేఖ కోరికను ప్రి స్థితంగా తిరస్కరించాడు . అది ఆయ న పిరిపిక్వ తనూ , సింస్కారాన్నీ తెలియ జేస్తున్నది గాని, కపిటవర్ణనను కాదు . రాజు వు నోగత భావా లను గ్రహించడంవల్లే, స్వర్ణరేఖ త ప్రిగా తనలోకానికి తిరిగి వెళ్ళింది,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళు త్ర శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[ఆధారం : గుండ్రాతి సుబ్రహ్మణ్యంగారు రచన]







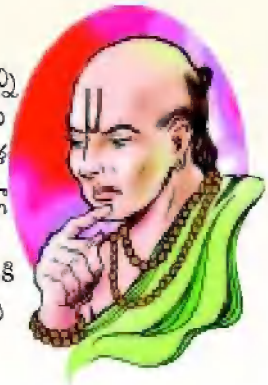
## పోలో మూలాలు



చదరంగం, కబాడీ, హాకీమొదలైన క్రీడలకు భారతదేశపు జన్మస్థానం. ఈ క్రీడల జాబితాలో పోలోను కూడా చేర్చుకోవచ్చు. ఒకానొకప్పుడు దీన్ని 'చాగాన్' అనేవారు. శ్రీరావులు, ఆయన సోదరులు ఈ క్రీడ ఆడారని చెబుతారు. పోలో ప్రిస్టితప్పున్న రూపంలో పిర్షియా (ఇప్పటి ఇరాన్) నుంచి వచ్చింది. అయినా దీనివూ లాలు వున్నవి ణ్పిర్లో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. వెదురు వేళ్ళ నుంచి 'పిల్' అనే బంతిని తయారు చేస్తారు. గుర్రం మీద క్రీడాకారుడు, కొనలో కొవ్వగలూము కర్రతో బంతిని కొట్టి దొర్లించుకుంటు వెళతాడు. రెండువ్యూహాలూ నలుగురేసీ క్రీడాకారులు రూఆటను ఆడతారు. 17, 18 శతాబ్దాలలో రాజకుటుంబాలు, సింపిన్న వర్గాలలో పోలో (పిల్) ఎంతో ప్రాచుర్యంలో ఉండేది. వ్యవసాయ మిగిలినన్ని అయిన పోలో అంటే ఏప్రిల్, అక్టోబర్ మాసాలలో వ్యవసాయ దారులు కూడా ఈ ఆటను ఆడేవారు. ఈనాడు స్థానికాధికారులు పోలో క్రీడపట్ల ఎక్కువ ఆసక్తి కనబరుస్తున్నారు.

## సంవత్సరానికి రోజులు

**365** రోజులు ఒక సంవత్సరం అనీ, ఒకరోజు అధికంగా వస్తున్నా లీమ సంవత్సరం అంటారనివ నకు తెలుసు. దాదామా, 500 సం.లకు ప్రియ భారత దేశానికి చెందిన భాస్కరాచార్య అనే సుప్రసిద్ధ ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుడు ఈ భూగోళం పూర్వ ణ్పి ఒక్కసారి చుట్టి రావడానికి సరిగ్గా 365.258756484 రోజులు పడతాయని ప్రాప్తిం గా కనుగొన్నాడు. దానినే ఒక్క సంవత్సర కాలం అంటాం. వున్న దేశానికి చెందిన ఆర్యభట్టుదే 'సున్న'ను రూపొందించి, అంతవరకు తెల్పుది అంకెలే ఉన్న గణిత శాస్త్రానికి 'పరిపుష్టి'ని సమకూర్చాడు.





## అత్తగారూ - మహాలక్ష్మీ

సునీతకు కొత్తగా పెళ్ళయింది. ఆమెను అత్తవారింటికి కామియానికి పింపితూ తల్లి, “ఇక ప్రి దట నీకు అత్తగారే తల్లి అనుకో. ఆమె న్న దేవతకుంటే ఎక్కువగా గౌరవింపు,” అని చెప్పింది.

ఆ వూటలను అరాలా పొటించింది సునీత అత్తవారింట్లో. కోడలి ప్రివర్తనకు అత్త పద్మావతి ఎంతో మురిసిపోయింది. ఆమె అందరివద్దా సునీతను పొగ్గి తూండేది.

పిద్మావతి ఇంటిని అందంగా నిర్మిస్తోంది. వంటలు బాగా చేస్తుంది. పాటలు చక్కగా పాడుతుంది. సునీత ఆమె దగ్గర చాలా నేర్చుకుని, “అత్తయ్యా, ప్రి ర్న చూడ్డానికి పుహాలమ్మలా మాటారూ. కానీ సిరస్యితిలా ఎన్ని విద్యలు తెలుసా! పూ అవుక్కిన్ని తెలియ మా ప్రి దగ్గరకు రాకపోతే నేను కూపిష్టివుండ్తా కంటా మాడిపోయే దాన్ని,” అంది.

పిద్మావతి అనందంగా, “ప్రి అవుక్కి మొచ్చి ఏంరాదో తెలీదుకానీ, నిన్ను సుగు

ణాల రాశిగా తీర్చిదిద్దింది. అది వెయ్యి విద్యల పేట్టు!” అన్నది.

సునీత అత్తవారింట పట్టుమని నెల రోజులైనా గడపకముందే, ఆమె భర్త రాఘవకు రాజుగారి కొలువులో ఉద్యోగ మొచ్చింది. వుంచి జీతం, హోదా, పిల్ల కుబడి మళ్ళీ ఆ ఉద్యోగం రావడం, కోడలు పొదం పేట్టినవేళా విశేషపు ని పిద్మావతి అందరితోనూ అన్నది.

సునీత భర్తవెంట రాజధానికి బయల్ ప్రి ర్న తూ, పిద్మావతితో, “అత్తయ్యా! ప్రి ర్న పుహాలమ్మలా మాటారూ. వి ప్రిల్న రోజు చూడకపోతే, ఆ రోజుకది లోద అనిపిస్తుంది నాకు,” అన్నది దిగ్రిలు కా.

నాలుగేళ్ళ గడిచాయి. సునీత రాజధానిలో కామియం పేట్టిన సింవత్సరపు కూతుర్న కన్నది. ఉద్యోగ బాధ్యతల ఒత్తిడి కారణంగా, రాఘవ, సునీత తప్ప వాళ్ళనూ చూడంపు కు వెళ్ళలేక పోయారు. రాఘవ తమ్ముడు గణ పితి పేళ్ళికి కూడా వెళ్ళడం సాధ్యపడలేదు.



గణపతి భార్య తుమిది ద్రుత కు స్వీభావం. పిద్యావతి అస్తమానా పేద్ద కోడలి గృణగణాల గృరించే ఆమెకు చెబుతూండేది. విని విని విసిగిపొల్లున తపితి, “అత్తయ్యా! ధూరమీ కొండలు ను ను మీ ఇక్కడ మళ్ళుప్పిదు పోగి డిందని మురిసిపోతున్నారు. అక్కడ ఆమె మీ గురించి ఏం చెబుతున్నదో మీకు తెలియదు గదా?” అనేసింది.

పిద్యావతికి ఈ వూటలు బాధ కలిగించాయి. అప్పట్నుంచి ఆమె సకుటుంబంగా రాజధానికి వెళదావుని భర్తను పొరడం మొదలు పట్టింది. ఒక శుభము హిర్తాన అంతా కలిసి రాజధానికి బయల్దేరారు. వాళ్ళున్నట్లు ముందే తెలిసిన రాఘవ, రాజధాని పోలివేరలోనే వాళ్ళు కలుసుకుని ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు.

అప్పటికి రాఘవ కూతురు నిర్మలకు ఆరేళ్ళు. ఆ పిల్ల ఒక్కొక్కరే పిరిచయించేసుకుని, పిద్యావతి తన బామ్మ అని తెలుసుకున్నాక, అశ్రురూపితా, “అమ్మా! నువ్వూ బామ్మవా? అమ్మ అందరితో నిన్ను గురించి చెప్పడాన్ని బట్టి, నువ్వు నల్లగా, లావుగా, ఏకా

రంగా ఉంటావనుకున్నాను. ను రి నువ్వేమో తెల్లగా, సిన్నగా, దేవతలా మళ్ళామో” అంది.

పిద్యావతి ముఖం పూడిపొల్లింది. తుమితి, మూశారా అన్నట్లు గర్వంగా నవ్వింది.

కూతురు వూటలకు ను నీత ఒక్కణం తికవు కపిడి, ఆ వెంటనే నవ్వింది. రాఘవ కూడా నవ్వాడు. వాళ్ళుండు కు నవ్వుతున్నారో అర్థం కాక ముగతావాళ్ళు ముఖము భాలు ను ను కుంట్లు న్నంతలో, వంటావిడవంట గదిలోంచి వస్తూ ను నీతతో, “అమ్మగారూ, వంటయిపోయింది. వెంటనే భోజనాలు చేసేయ్యవచ్చు,” అంది నవ్వుముఖంతో.

ఈ వంటావిడపురి నల్లగా, లామూ ఏకారంగా మూట్లుంది. ను నీత ఆమెతో, “వంట పిని ఇంత త్వరగా పిర్తమవుందనుకోలేదు. నీలో ఆ అన్నపిర్త అంశలాంటిదో మళ్ళుది, వుహలక్ష్మీ!” అంటూ ఆమె ను మెచ్చుకున్నది.

దానితో పిద్యావతికి, ఇతరులకూ ఆరేళ్ళ నిర్మల అన్న వూటలోని అంతర్యం తెలిసి పొల్లు, ఒక్కసారిగా ఫిక్కువుంటూ నవ్వారు. పిద్యావతి, నిర్మలను ఎత్తుకుని, “ఎంత గత ను దానివే నవ్వు!” అంటూ ముద్దాడింది.



# చందమామ కబుర్లు

## పులుల సంఖ్య లెక్కింపు

షహదేశంలోని వన్యపు గ  
సింహాల్పా లలో చాలా ముఖ్య  
మైనది రాజస్థాన్ లోని సర్పేకా పులుల  
అభయారణ్యం. ఇటీవల అక్కడి 26



మిల్లులు కనిపించకపోవడం సంబంధిత అధికారులను దిగ్భ్రాంతికి గురిచేసింది. అందువల్ల దేశం  
లోని మొత్తం మిల్లుల సంఖ్యను లెక్కలు తీయాలని నిర్ణయించారు. ఈ జాతీయ గణన కార్యక్రమంలో  
ఇతర వన్యపు గాల సంఖ్య కూడా లెక్కిస్తారు. ఈ నవంబర్ లో ప్రారంభమవుతున్న ఈ గణాంకాల  
సంకరణ ఫిబ్రవరి 2006 వరకు కొనసాగుతుంది. పునదేశంలో 27 మిల్లుల అభయారణ్యాల  
దాదామీద 7,800 చ.కి.మీ. విస్తరించి ఉన్నాయి. 1989లో తీసిన లెక్కల ప్రకారం ఉన్నవాటికన్నా  
ఇప్పుడు దాదామీద 730 తక్కువగా అంటే 3,600 మిల్లులు ఈ ండవచ్చని ఒక అంచనా.  
సావధానంగా పై ర్థం పునదేశంలో దాదామీద 40,000 మిల్లులు ఉండేవి!



## చైనాను అధిగమించనున్న భారత్

జనాభా విషయంలో భారతదేశం  
చైనాను అధిగమించనున్నది. గత ఫిబ్ర  
వరిలో వెలువడిన 2004 'ప్రపంచ జనాభా  
వివరణ పత్రం' ప్రకారం - 2050 నాటికి భారత

దేశ జనాభా 1.6 బిలియన్లు అంటే 160 కోట్లను దాటగలదు. చైనా జనాభా  
అప్పటికి 1.4 బిలియన్లు అంటే 140 కోట్లను మాత్రమే అందుకోగలదు. 2030  
నాటికి ఉభయ దేశాల జనాభా కొన్నేళ్ళపాటు సమాంతరంగా సాగుతుందని చెబుతున్నారు.  
గత జనవరి 6వ తేదీ బీజింగ్ ఆస్పత్రిలో జాంగ్ టాంగ్ కు పుట్టిన బిడ్డతో చైనా జనాభా 1.3  
బిలియన్లు అంటే 130 కోట్లను అందుకున్నది. బిడ్డ మిట్టగానే, "ప్రపంచంలో అందరికన్నా నేనే  
చాలా సంతోషంగా ఉన్నాను," అన్నాడు ఆ బిడ్డ తండ్రి జాంగ్ టాంగ్.



## విదేశ పూర్వగాథలు (గ్రీకు కథ)

### అత్యుత్తమ వరం!



ప్రాచీన గ్రీకులు, రోమన్లు రకరకాల దేమాళ్ళను, దేవతలను పై జించేవారు. అటు వంటి దేవతలలో వుహీళలు పై జించిన వివాహాల అధిదేవత పారా చాలా ముఖ్యమైనది. రోమను మూఱాలలో ఆ దేవతను జూనో అనేవారు.

ఒక చిన్న కొండపై దపారా దేవత ఆలయం ఉండేది. పిర్వదినాలలో వందలాది మంది స్త్రీలు ఆ దేవాలయాన్ని సందర్శించేవారు. ఆ సమయాలలో ప్రధాన పై జారిణి, పై శతాశాలతో దేవతకు ఊరి ప్రత్యేక పై జలను తీలకించేవారు. శుభప్రదమైన అలాంటి రోజుల్లో దేవతను దర్శించడం వల్ల స్త్రీలకు, ముఖ్యంగా పేళ్ళికాని యువతులకు నోభాగ్యాలు కలుగుతాయని విశ్వసించేవారు.

ఒకసారి ఆలయ ప్రధాన పై జారిణి తన ఇద్దరు కొడుకులతో కలిసి దూరంలో ఉన్న సిగ్రామానికి వెళ్ళింది. ఆ సమయంలో ఆలయంలో జరిగే ఉత్సవం ప్రారంభమవుతోగా వాళ్ళక్కడికి తిరిగి రావాలి. అయితే, అంతలో పై జారిణికి ఉన్నట్టుండి బబ్బు చేసింది. అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నప్పటికీ, ఆలయంలో ప్రధాన ఉత్సవానికి ఒక రోజు ముందు, అక్క

డికి ఎలాగైనా చేరుకోవాలని బయలుదేరింది. ఆ స్థితిలో ఆమెకు అంతదూరం నడిచి వెళ్ళే ఓపిక లేదు. బండికోసం ఆమె కొడుకులు ప్రియమైనవారు. ఒకబండి అయితే లభించిందిగాని, దానిని లాగడానికి గుర్రాలు లేమా ఎట్లు కూడా బండిని లాగగలమాని, ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికీ అలాంటి ఎట్లు కూడా కనిపించలేదు.

పై జారిణిలో అసహనం పెరగసాగింది. పొద్దు పొయ్యి, రాత్రి వచ్చేసింది. ఆలయాన్ని చేరుకోవడానికి కొన్ని గంటలు పడుతుంది. తెల్లవారేలోగా ఆమె ఎలాగైనా ఆలయాన్ని చేరుకోవాలి. వెళ్ళకపోతే దేవత ఆగ్రహానికి గురికావలసి వస్తుంది. ప్రధాన పై జారిణి నిర్వహించవలసిన ప్రత్యేక పూజలను ఆమె సహాయకులు చేయలేరు. గనక, ఆలయానికి వచ్చే మందలాది భక్తులకు ఆకాభంగం కలగవచ్చు!

పై జారిణి కూడా రుద్దుకుంటూ బియ్యం ఎంత ప్రయత్నించినా గుర్రాలను గాని, ఎడ్లను గాని తేలేక పోయారు. తల్లిని ఆలయానికి చేర్చడానికి తీవ్రంగా ఆలోచించి, ఇద్దరు చర్చించుకుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు. తల్లిని

బండిలోకి ఎక్కి కూర్చోమని చెప్పారు.

ఆమె ముఖం ఆనందంతో వెలిగిపోయింది. “మీరెలాగైనా బండిని లాగే జంతు మనిషి తీసి కుర్రాగులదే నవ్వుకున్నాకున్నది,” అంటూ బండిలోకి ఎక్కి కూర్చోనున్నది. చీకటిగా ఉండడం వల్ల బండికి పుంపు ఎప్పుడున్నదీ ఆమెకు కనిపించలేదు. కొద్ది కులపు బండిలోకి రపున్నది. అయితే వాళ్ళ నడిచే మస్తావు న్నార. తవు కొద్ది కుల ద ధకాయ్లు గనక, వారి వూటవు ఆమె కాదనలేదు. పేగ్గా బండిలో ఒకరే ఉన్నట్టు లు తే, ప్రియూ ణం వు రింత వేగంగా సాగవచ్చుని ఆమె అశించింది.

బండి వేగంగా పుంపు కు సాగింది. ప్రి జా రిణి కొంతసేపటికి బండిలో అలాగే నిద్ర

పోయింది. ఆమె కు మెలకువ వచ్చేసరికి తెల్లవారు తున్నది. కొద్ది కుల వస్తున్నారా అని ఆమె బండికి ఇరువైపులా చూసింది. ఎవరూ కనిపించలేదు. ఆ తరవాత ఆమె చూపులు ముందువైపుకు వుళ్ళాయి. ఇద్దరు కొద్ది కులూ బండిని లాగ్తు తు న్నారు! ఆ రాత్రంతా వాళ్ళే బండిని లాగారన్న వూట! వాళ్ళ ఆసు కున్న వు హిత్యార్యాన్ని సాధించారు. న్ని ర్యోదవు వు మత్రాండగా ఆలయ్ న్ని సిఫీ పించారు.

ప్రిధాన ఫ్లి జారిణి స్నానం చేసి ప్రిత్యక పూబలు నిర్వర్తించడానికి సిద్ధమయింది. ఆమె కువూర్లు కూడా ఆలయ్ లోపలే ఉన్నార. ప్రి జాదిక్రతు మత్తు ప్రి ర్వుక్త, “వు హూతా! నా బిడ్డల్లా బాధ్యతాయ్ తంగా నత్తు కునే బిడ్డలు ప్రిపించంలో ఎంతవుంది తల్లులకు ఉంటార! వారి అద్భుత క త్యానికి తగ్గ ఫిలితం దక్కాలి. వాళ్ళిప్పుడు బాగా లలిసీపాయ్త. పుసు పుంపు వారికి అల్లి ప్రి అలసిటా కల గని వరవు మ్మ. దేనికి భయ్తాండోకనలకు లోపు గాని విధంగా దీవింపు. వారికి అత్తుత్తవు మరాన్ని ప్రిసాదించు!” అని భక్తితో ప్రార్థించింది.

“ఇచ్చాను!” అన్న కంఠస్వరం ప్రి జారిణికి మాత్రం వినిపించింది. ఆమె ఆనందంతో కొడు కుల కేసి తలతిప్పి చూసింది. అంతవరకు నిలబడి ఉన్న కొద్ది కులద్దరూ నేలపైవిడి ఉన్నారు. వారు గాధ నిద్రలోకి జారు కున్నారు. ఆ నిద్రకు అంతం లేకుండా పోయింది. చాలా సింహపురాల అనుంతరం అన్నదమ్ములు నిద్రలోనే వు రణించారు!

భయాండోకనలు లేకుండా, మరెన్నడూ అల్లి ప్రి, అలసిటా ఎర్త గకుండా వాళ్ళ జీవించారనడంలో సిందేహం లేదు!

(ఎం.డి)

చందమామ





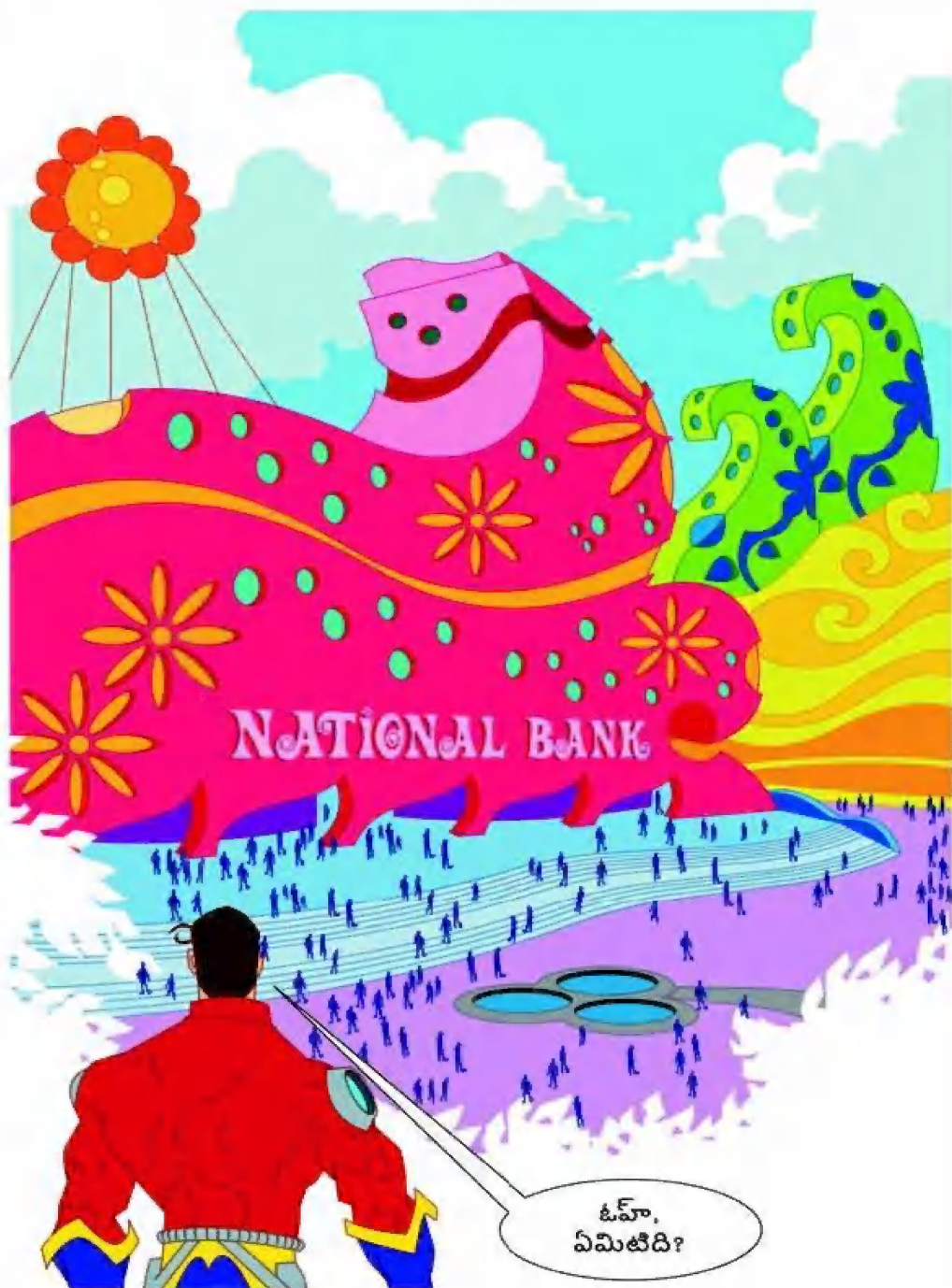
# THE ADVENTURES OF G-man



అండ్రియేస్ నెయ్  
రాపిల్లా - భాగం 1



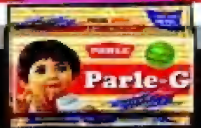
జరిగిన కథ: ఇంతవరకు జి-మ్యాన్ సమాంతర విశ్వాల్లోని ఇద్దరు ఇతర జి-మ్యాన్లని మన ప్రపంచంలోని టెక్నోలీన్తో పోరాడేందుకు ఒప్పించాడు. మరింత సహాయం కావాలని వెతుకుతూ పోయి, అతను మనప్రపంచలాంటిదే మరొకటి చేరుకుంటాడు. అవునా, కాదా?



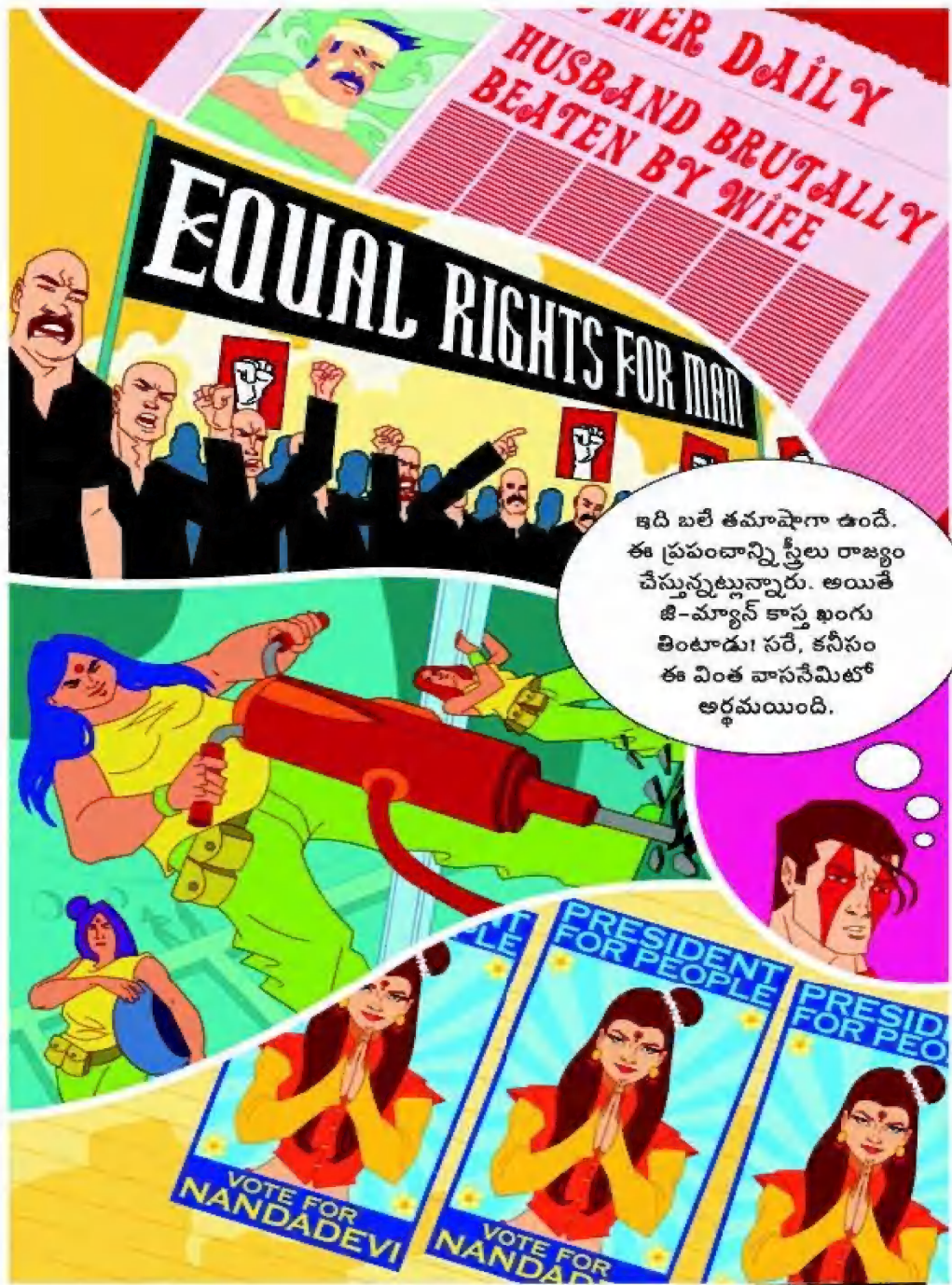




కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)

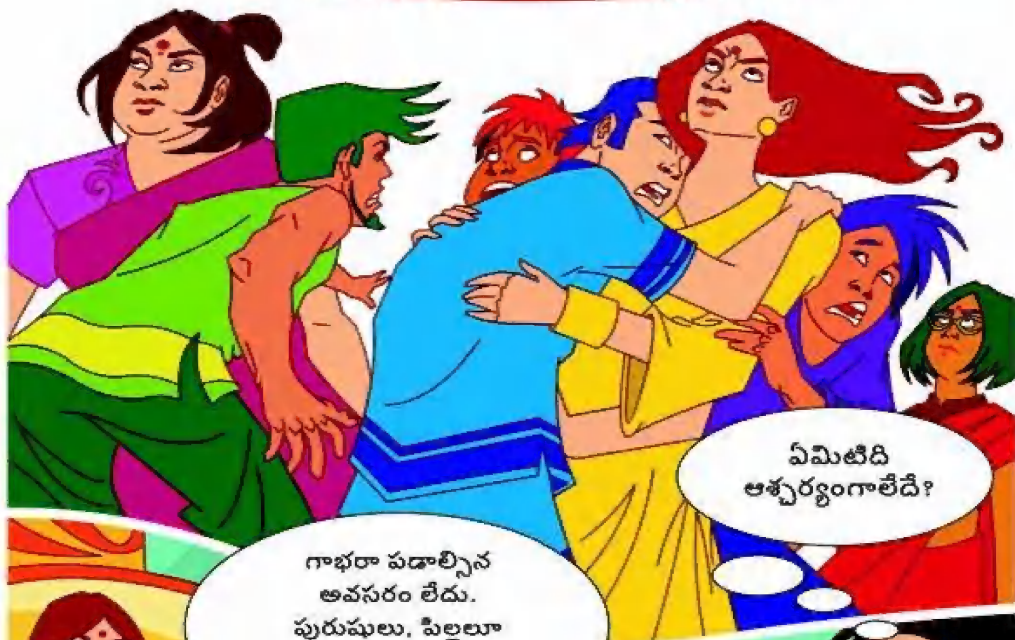


ఇది బలే తమాషాగా ఉండే.  
ఈ ప్రపంచాన్ని స్త్రీలు రాజ్యం  
చేస్తున్నట్లున్నారు. అయితే  
జి-మ్యాన్ కాస్త ఖంగు  
తింటాడు! సరే, కనీసం  
ఈ వింత వాసనేమిటో  
అర్థమయింది.



అప్పుడు...

**BADOOOM!**



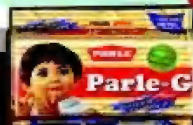
ఏమిటిది  
అశ్చర్యంగాలేదే?

గాభరా పడాల్సిన  
అవసరం లేదు.  
పురుషులు, పిల్లలూ  
శాంతించండి. పరిస్థితి  
అదుపులోనే వుంది.

మ్మమ్మ..  
వుండుపై కారం చల్లినట్లు,  
స్త్రీలు శాంతిని తేగలరని..



కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)



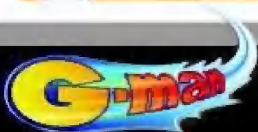
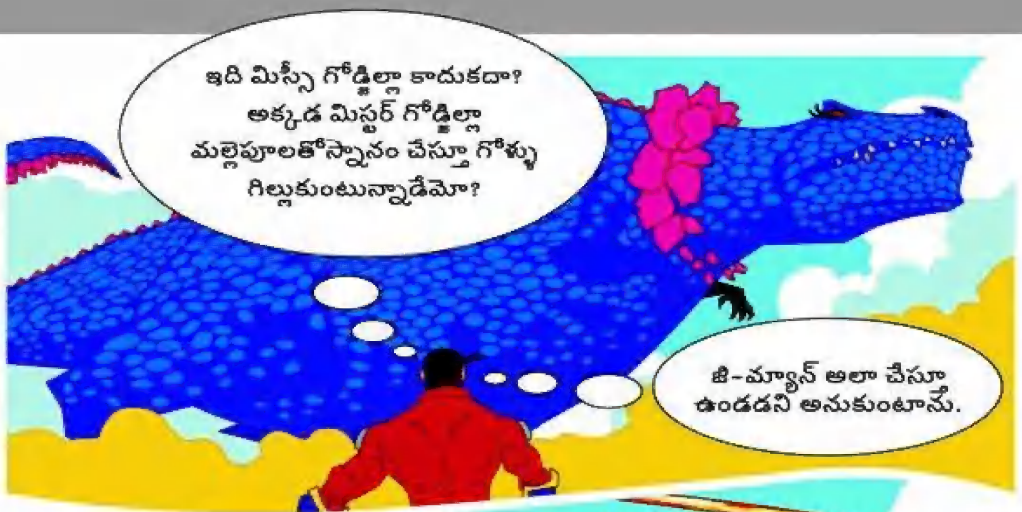
కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)



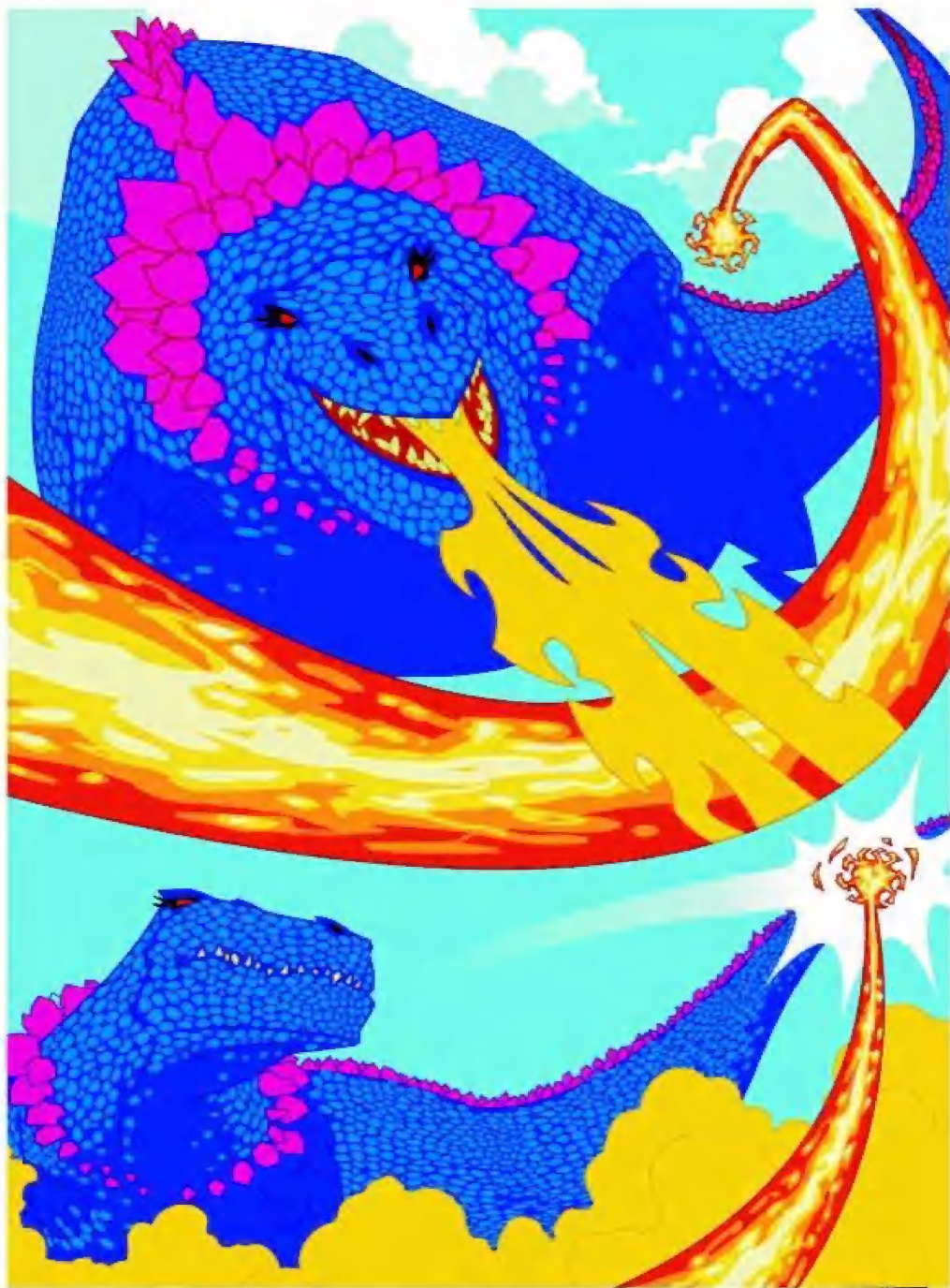




కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)



కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)





కాస్త వాళ్ళు  
దృష్టిని మళ్ళిద్దాం.



దీనికి దూరంగా  
ఉండు మూర్ఖుడా.  
ఎక్కడైనా  
తలదాచుకో.



తిన్నగా  
ధన్యవాదాలు చెబితే  
సరిపోయేది. ఇదంతా దేనికి..  
అతను ఏమైనా..

ఇంతా ఉంది

స్ట్రీలు పరిపాలిస్తున్న ఈ ప్రపంచంలో, జి-మ్యాన్ కి టెక్నోలజీన్ శక్తులతో మన ప్రపంచంలో  
పోరాడే శక్తి ఉంటుందా? అలా ఉన్నప్పటికీ, అతను మన జి-మ్యాన్ కి సాయపడతాడా?



# వేడా కనుక్కొండి



కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)





1. జాబ్బు చేరిగా ఉంది
2. చాలా సమయం చేరిగా పొంది
3. పేరిడ్లో రంగులూ దుకంబి
4. చూడటానికి ముందుగా
5. జాబ్బులో "జి" లేదు.
6. జి-మాన్ నో లేదు.



కి శక్తినిచ్చేది



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)



టీ-టవర్కి చేరుకుని టెరోలిస్త్ పోల్టాడెందుకోసం జీ-మేనకి తోడ్పడండి.



**POWER SUPPLY**



Visit: [www.parleproducts.com](http://www.parleproducts.com)



## స్థూలకాయానికి చికిత్స

సమస్త స్థూలన్నీ తీరిపోవడంతో రాజ్యపాలకుడైన రాజాధిరాజు దృష్టి రుచికరమైన ఆహారపానీయాలవైపు వుళ్ళింది. సుష్ణుగా తినడం, హాయిగా నిద్రపావడం ఇవే దినచర్యగా పూరడంతో, రాజు పురీ లామగా తయారయ్యాడు. ఆయన స్థూలకాయాన్ని చూసే ప్రజలు నమ్మకోసాగారు. రాజోద్యోగం వున్నప్పుడు పడినప్పుడు నవ్వలేక తలలు పెక్కకు తిప్పికోసాగారు.

యృవరాజుగా ఉన్నప్పుడు రాజాధిరాజు చాలా చలాకీగా, అందంగా ఉండేవాడు. ఆయన రీతిగా గృహస్థులకు తూంటే చూసేవాళ్ళు ఆనందాశ్చర్యాలు చెందేవారు. ఆయన తండ్రి వారణాసుతురు యృవరాజు సేవసేనాన్న ధిరోహించాడు. రాజాస్థానంలో అతని పుత్రులు న్నారే. వారిలో ప్రధానపుత్రులు కావాలనే తపనలు గల గృహస్థులలో విపరీతంగా ఉండేది. అందువల్ల తనలో తాము పాటి పడసాగారు. కొత్తగా అధికారానికి వచ్చిన రాజాధిరాజుకు అది పెద్ద సమస్యగా తయారైంది. ఆయన త్వరగా ఒక నిర్ణయానికి రాలేక పోయాడు. అందువల్ల పుత్రులు తన బాధ్యతల పట్ల నిర్లక్ష్యం చూపి సాగారు. దాంతో పరిపాలనా వ్యవస్థ అస్తివ్యస్థితైంది. రాజాధిరాజు తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. విశ్వాసి పాత్ర లెక్కచందమామ

అధికారుల సాయంతో పరిపాలనా వ్యవహారాలను చక్కదిద్దాడు. ప్రధాన పుత్రుల పితృపాటి పితృతూ నలుగురు పుత్రులను తొలగించి, వారి స్థానంలో కొత్త వారిని నియమించి వారికి పురీ అధికారాలు ఇచ్చాడు. దాంతో పరిపాలనా వ్యవస్థ పునరుద్ధితైంది. అప్పుడు మిగిలిన స్థూలన్నీ సంతోషించారు, రాజ్యంలో శాంతి సుఖాలు వెలశాయి. వెంటనే దృష్టి సారించవలసిన సమస్యలేవీ లేమగనక రాజుగారి దృష్టి ఆహారపానీయాలవైపు వుళ్ళింది. పిర్యవసానంగా ఆయన మిగిలిన స్థూలకాయుడైపోయి, చూసే వాళ్ళందరూ నవ్వుకునేలా తయారయ్యాడు. అదీ ఇప్పటి సమస్య! తనను చూసేవారందరూ ఎందుకు నవ్వు



కుంటున్నారో రాజుకు ఓ పట్టాన అర్థం కాలేదు. విశ్వాసపాత్రుడైన ఒక మంత్రిని పిలిచి కారణం అడిగాడు. “ప్రిభు ముఖ్య ఆగ్రహం చెందరని మాట ఇస్తే అసలు విషయం చెబుతాను,” అన్నాడు మంత్రి.

“నిర్భయంగా చెప్పు,” అని రాజు మాట ఇచ్చాక, “తవు ఆకారాన్ని చూసి కుంటే ప్రిభు ముఖ్య తెలుస్తుంది ఎంత లామగా ఉన్నారో,” అన్నాడు మంత్రి కంఠస్వరాన్ని తగ్గించి.

రాజు ఒకసారి తనకేసీ పిరికిలనగా చూసి కుని, “అమృతం లామగానే ఉన్నావు. మరి నన్నేం చేయవలసి ఉంటుంది?” అని అడిగాడు. “ప్రిభు వులు, బలవర్ధకమైన ఆహారం తీసుకోవడం తగ్గిందాని,” అన్నాడు మంత్రి. “అది,

అసాధ్యం!” అన్నాడు రాజు ద ధనిర్ణయంతో. మంత్రి మరేమీ పూట్లాడకుండా వక్షనంగా ఉండిపోయాడు. రాజు కొంతసేమి తీవ్రంగా ఆలోచించి, ఉన్నట్టుండి, “అ, ఇప్పుడు తెలిసే పోయింది. నా ప్రిజలందరూ కూడా రుచికరమైన వంటకాలను సుష్టుగా భుజించి నాలాగే లామగా తయారవ్వాలి. అప్పుడు వాళ్ళు నన్ను చూసి నవ్వలేరు కదా. ప్రిజలందరికీ కావలసిన సిరు కులను సరసమైన ధరకు ఇవ్వాలని వ్యాపారీలను మిరుపూర్తింపు. అందరూ కత్తు మీనిండా తినాలి. ఆరు నెలలలోగా ప్రితి ఒక్కరూ లావెక్కాలి. ఆ తరువాత కూడా సిన్నగా ఉన్న వారిని జైల్లో పేట్టి బలవంతంగా తినపిస్తావు ని ప్రిజలను హెచ్చరించు!” అన్నాడు.

రాజాజ్ఞానాలలో నెరవేర్చబడింది. ఎవరికీ జైలు పాలవడం ఇష్టం ఉండదు గనక, అందరూ వితివింది తినసాగారు. కావలసిన పానీయాలు తాగసాగారు. అందు వల్ల ప్రిజలందరూ స్థూలకాయులుగా తయారయ్యారు. రాజాధి రాజు రాజవిధిలో గుర్రంపై వెళుతూ, దారికి ఇరువైపులా బారులుతీరి నెలబడిన స్థూలకాయులను చూసి ఎంతో సంతోషించాడు.

అప్పుడే ఈ సంతోషం అట్టేకాలం నెలవలేదు. అంతవరకు మెరుపుతీగలా అందంగా కనిపించిన రాజుగారి ఏకైక కుమార్తె మాళవిక కూడా రోజురోజుకూ లామగా సాగింది. ఆమె స్థూలకాయాన్ని రాజు చూడలేకపోయాడు. అయిన మంత్రిలను సింప్రదింపాడు. వాళ్ళు పోటీపడి లావెక్కుతున్నారు. రాజాజ్ఞానుంచి యువరాణిని వివాహం చేయాలని ఏకగ్రీవంగా నిలబెట్టారు. అప్పుడే, యువరాణికి అప్పటికే ఎల్లప్పుడూ తింటూండడం అలవాటై పోయింది గనక, అలవాటైన ఆమె మాను





కోలేకపోయింది. అందువల్ల ఆమె ఎప్పటిలాగే తింటూ లామాగానే ఉండిపోయింది.

దీనికేదైనా వైద్యం వుండక పోదని ఆశించిన రాజు వు రో బ్రతుకున చేశాడు :య్య వరాణి స్థూల కాయాన్ని తగ్గించిన వైద్యుణ్ణి ఘనంగా సన్మానిస్తాం. ఆ వైద్యుడే గనక సిన్నగా, అందంగా మళ్ళు యువకుడైతే యువరాణిని అతనికే ఇచ్చి వివాహం చేస్తాం. అతడే భవిష్యత్తులో ఈ రాజ్యానికి రాజమతాడు . అయితే, స్థూల కాయాన్ని తగ్గిస్తానని వచ్చి, చేయలేనివాడికి శిరశ్చేదం తప్పదు !

ఆ చాటింపూరిని రాజ్యంలోని కొందరు వైద్యులు, రాజు ఎదుటికి రావడానికి భయపడి ఎక్కడెక్కడో దాక్కున్నారు. ఇలా రోజులు, వారాలు, నెలలు గడిచాయి. కాని ఒక్క వైద్యుడూ వుండు కు రాలేదు .

ఒకనాటి ఉదయం, రాజధాని సిప్పి పింఠాని అరణ్యప్రాంతంలో ఒక య్య వకుడు చెట్లమధ్య ఏవో ఆకులలములు వెత్త కుత్తాండం రాజ భట్టలు వూ శావు . విచారించగా, అతడు పొరుగు దేశానికి చెందిన వైద్యుడని ఒక ముఖ్య మైన మూలిక కోసం వెతుకుతున్నట్టు తెలిసింది. రాజభట్టలు అతన్ని రాజు సిప్పానికి తీసి కువచ్చారు .

ఆ య్య వకుడు వైద్యుడని తెలియ గానే రాజు పింతోపించాడు . పేగ్గా అతడు సిన్నగా అందంగా ఉన్నాడు . రాజు, య్య వరాణి సిప్పిస్య అతనికి చెప్పాడు. అంతావిన్న ఆ యువకుడు, “ప్రిభూ , రాజ్యంలో బ్రజలందరూ స్థూలకాయులు గానే ఉన్నారు ; అలాంటిప్పి య్య వరాణి స్థూలకాయాన్ని వూ త్రం తగ్గించాలంటే



నావల్ల అమత్తుందా? ఇదేదో ఈ రాజ్యాన్నంతటినీ పట్టి వెడిస్తాన్న రుగ్మత. నావీ ద కర్మ ణించినన్న వదిలిపెట్టండి. వెళ్ళి అడవిలో వూ లికలు వెతుక్కుని వూ రాజ్యానికి వెళ్ళిపోతాను ,” అన్నాడు .

“నువ్వేం చెప్పినా నేను వినను. నాతో రా. నీకెన్ని బహుమానాలు కాచుకుని ఉన్నాయో చూడు. నా కుమార్తెను వివాహమాడి, ఈ రాజ్య సీంహాసనానికి వారసు డివి కాగలము” అంటూ రాజు ఆ యువవైద్యుడి చేర్చి పట్టుకుని, య్య వరాణి శయనగృహానికి లాక్కుపోయి ఆమెను చూపుతూ, “నయం చేయగలవేమో చూడు. అందు కు కావలసిన సికల సిప్పి పొయ్య లూ సిప్పి కూర్చుగలం,” అన్నాడు .

యువవైద్యుడు యువరాణి కళ్ళకేసి పరి గా వూ శాడు . ఆమె నొసటిని అరచేత్తో తాకి చూశాడు. ఆ తరవాత ఆమె చేతని పట్టుకుని నాడి పిరించాడు . ఆ పిప్పట్ట కొంతాపూ



మనంగా ఆలోచించి తలపైకెత్తి, “ప్రభువులు ‘వు’ంచాలి. మీ కుమార్తె మరో నూట మూడు రోజులు వూ త్రవే ప్రాణాలతో ఉండగలదు! అందువల్ల ఆమె స్థూలకాయాన్ని తగ్గించడం వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనమూ ఉండదు,” అన్నాడు విచారంగా.

అనూట వినగానే, రాజదంపతీలు దిగ్భ్రాంతి చెందారు. కొంతాపిటికి సెప్పేదిగా కోలు కున్న రాజు, “నువ్వు నా కుమార్తె భవిష్యత్తు చెప్పినందుకు నిన్ను శించను. అల్లుతే, నూట పూత్ర రోజులకు పైగా ఆమె ఒక్కరోజు ప్రాణాలతో ఉన్నానీ ప్రాణాలు దక్కమా అంతవరకు నీకు కారాగారవాసిం తప్పదు,” అన్నాడు.

యృవరాణి వూ శవిక రాసున్న తన పురణాన్ని తలుచుకుని కొన్నాళ్ళ దీనాతి దీనంగా విలపించింది. చెలికొల్లలను, తల్లిదండ్రులను శాశ్వతంగా వదిలి వెళ్ళడం ఆమెకు తీరని వేదనను కలిగించింది. భోజనం అంటే విరక్తి మిట్టించింది. కొన్నాళ్ళకు ఆహారం పుట్టుకోలేక

పొల్చింది. పురికొన్నాళ్ళకు పానీయాలు తీసికోవడం కూడా వూ నివేసింది. ఒట్టి నీళ్ళతోనే సరిపెట్టుకోసాగింది. కుమార్తెకు రాసున్న అకాల పురణాన్ని తలుచుకుంటూ రాజు, రాణి కూడా ఆహారపానీయాలు వూ నేశారు. పుణ్యంగా రుచికరమైన వంటల జోలికి పోలేదు.

నూత్ర రోజులు గడిచి పొల్చాయి. కుమార్తె శోక వదనాన్ని చూడలేక రాజు అటు వెళ్ళడం తగ్గించాడు. అయినా ఆమె ఆరోగ్యస్థితిని చెలికత్తెల ద్వారా ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకుంటూనే ఉన్నాడు. నూట ఒకటవ రోజు ఒక చెలికత్తె వచ్చి, “ప్రభూ, యృవరాణి పుండహాసం చేస్తున్నది. సుద్దీర్ఘకాలం జీవిస్తానంటున్నది,” అని చెప్పింది. రాజు తనమెడలోని ఒక పుత్రుల హారాన్ని తీసి ఆ చెలికత్తెకు బహూకరించాడు.

పుత్ర నాత్ర మరొక చెలికత్తె వచ్చి, “ప్రభూ, ఈరోజు యృవరాణి దానివృద్ధిని అడిగింది,” అని చెప్పడంతో రాజు ఆమెకు కూడా మరొక హారం ఇచ్చాడు.

అందరూ ఆత తతో ఎదురు చూస్తూన్న పూడో రోజు రానేవచ్చింది. “ప్రభూ, ఇన్నాళ్ళ తరవాత ఈ రోజు యృవరాణి, భోజనం చేశారు,” అంటూ ఇంకొక చెలికత్తె ఆనందకరమైన వార్త తెచ్చింది. రాజు ఆవుకు పురోహరాన్ని బహూకరిస్తూ, “నేను రేం వచ్చి పూ శవికను చూస్తానని చెప్ప,” అన్నాడు పరమానందంతో. అయినా ఆవు అట్లవెళ్ళగానే, “నా గారాల పట్టినిజంగానే రేమిప్రాణాలతో ఉంటుందా?” అన్న ఆలోచన రావడంతో రాజు పుళ్ళి విచారగ్రస్తడయ్యాడు.

పుత్ర నాత్ర తెల్లవారే సరికల్లా, యృవరాణి భవనానికి వెళ్ళడానికి రాజు సన్నద్ధుడయ్యాడు. కాని అంతలోనే యృవరాణి తన చెలికత్తెలతో



కలిసీ తండ్రిని చూడడానికి అక్కడికి వచ్చింది. “వూ శవికా! వచ్చావా? ఎంతవు రు గ్గా ఉన్నామా తల్లీ!” అన్నాడు రాజు ఆనందాతిరేకంతో.

“నాన్నా, ఆ వైద్యుణ్ణి పిలిపించండి. నేన తణ్ణి చూడాలి,” అన్నది యువరాణి.

“తప్పక రప్పిస్తాను. అయితే, భవిష్యత్తు తప్పిగా చెప్పినందుకు అతణ్ణి ఉరికంబం ఎక్కిస్తాను,” అన్నాడు రాజు.

“నేను ఆరోగ్యంగా ప్రాణాలతోనే ఉన్నాను కదా? అతడెందుకు మరణించాలి?” అని అడిగింది యువరాణి.

కొంతసేపటికి వైద్యుణ్ణి రాజు వద్దకు తీసుకువచ్చారు. “నువ్వు చెప్పిన భవిష్యత్తును గురించి ఇప్పుడే వుంటామా?” అని అడిగాడు రాజు.

వైద్యుడు ఏమాత్రం భయపడకుండా గట్టిగా నవ్వుతూ, “ప్రిభూ, ఇప్పుడు యువరాణి సిన్నగా, చాలా చలాకీగా ఉంది కదూ? ఆమె స్థూలకాయం ఏవుల్లుంది? అంతం యువకు, వుప్పుల్నే వీరు ఓసారి చూసి కోండి. ఎంత సిన్నబడి పోయారో!” అన్నాడు.

రాజు తన్ను తాను ఒకసారి పరిశీలనగా చూసి కుంటూ, “అవశ్యు, నిజవు. నన్నబడి పోయాను. అవశ్యు, ఇదుతా ఎలా జరిగింది?” అన్నాడు అశ్చర్యంగా.

“ప్రిభూ నేను ఎలాంటి భవిష్యత్తు చెప్పలేదు. మీరు వుతి విచ్చించి భుజించకుండా ఉండడానికి తగిన

పరిస్థితిని కల్పించాలనుకున్నాను. వీ స్థూల కాయానికి అసిలు సివుస్యి అవుత ఆహారం. ఇప్పటికైనా దయచేసి, ప్రజలు స్థూలకాయులుగా ఉండాలన్న వీ ఆనతిని ఉపసంహరించుకోండి. వాళ్ళను స్వీతంత్రంగా వాళ్ళకు కావలసిన ఆహారాన్ని తీసికోనివ్వండి,” అన్నాడు వైద్యుడు వినయంగా.

“తప్పకుండా ఆ పని చేస్తాను. అంతకు ముందు నేను నీకిచ్చిన వూటను కూడా నిలబెట్టుకోవాలి కదా! నీకూ, వూ శవికకూ త్వరలో వివాహం ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు రాజు వుండహాసం చేస్తూ.

కొన్నాళ్ళకు వూ శవిక, యువవైద్యుడి వివాహం ఘనంగా జరిగింది. రాజాధిరాజు వానప్రస్థానికి వెళ్ళడంతో యువవైద్యుడు సీంహాసనం అధిష్టించాడు.



## కడుపుతీపి కారం

మోలదేశంలోని శంఖవరం, పింఖవరం ఇర్రు గ్రామాలలో నగరాలే అయినా, వోర్రల ఆచార వ్యవహారాల్లోనూ, ఆహారమీటలవాట్లలోనూ చాలా తేడాలున్నాయి. శంఖవరం వోర్రలు కారు ఎక్కువ తింటారు. పింఖవరం వోర్రలు తీపి, చప్పిడిపిదార్గాలు తింటారు. శంఖవరంలో మాడే పిద్యకు, పింఖవరంలోని చంద్రంతో పేళ్ళు ఉంటాయి. భర్త, అత్తవూ వుంటుంది. అత్తవారిని ఎవరూ కారం నోట పెట్టరనీ, చప్పిడికూ తినలేక పొతున్నాననీ, పిద్య తల్లిదండ్రులను కలిసిన మిత్రుల గోలపెట్టతూ ఉండేది. అందువల్ల వీరు కుదిరిన మిత్రుల తల్లి ఆమెకు ఊరగాయలూ, పచ్చళ్ళూ అందజేస్తూ ఉండేది.

ఇలా ఉండగా శంఖవరానికి చాలా దూరంలో మళ్ళీ వున్న రిషికి, చంద్రం ఉద్యోగరీత్యా రాజప్రతినిధి వెంట వెళ్ళి తనకు ఉంటుంటే నిహా కొన్నాళ్ళు గడపవలసి వచ్చింది. పింఖవరం తిరిగిరావడానికి నాలుగేళ్ళ పట్టింది. ఆ నాలుగేళ్ళ పొట్టు పిద్య తల్లిదండ్రులు, కూతురు ను చూడలేక పోయారు. అప్పటికి పిద్య కో కూతురు మిత్రులూ డేళ్ళ ముందు ఉంటాయి.

కూతురూ, అల్లుడూ తిరిగివచ్చారని తెలియగానే, పిద్య తల్లిదండ్రులు వాళ్ళను చూడబోతూ, పద్యకు ఇష్టమని బాగా కారంగా ఉండే పచ్చళ్ళు, ఊరగాయలు వెంట తీసుకు వెళ్ళారు. ఐతే వాటిని చూసిన పద్య తల్లిదండ్రులతో, “నా కూతురు కారం బొత్తిగా తినలేదు. దాని కోసం నీ నేనూ చప్పిడికూ తలవాట్లు చేసి కున్నాను. వీరు తెచ్చిన ఊరగాయలూ అవి ను ను పిటి కంటే ఎక్కువ కారంగా ఉన్నాయి. అలాంటివి తిన్నారంటే ఈ వయస్సులో వీ ఆరోగ్యం ఏం కావాలి?” అన్నది.

“ఆ ఊరగాయలూ, పిచ్చళ్ళల్లో మళ్ళీ కారుకాదు. కథ మీదే! ను మమ్మనీ కూతురు కు చేసినట్టే, వీ అప్పుడే తన కూతురు రికోసింగువు తో వీటినలా తయారు చేసేదంటే,” అన్నాడు పిద్య తండ్రి.

- జొన్నలగడ్డ రావు లక్ష్మి





పాఠకులకు కథల పోటీ

ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

సుభాష, గౌతంలు ఇద్దరు పొర్రు గ్రామాల్లో నివసి  
సొన్నబుట్టినవారు. ఒకనాడు ఇద్దరూ గాడిదల్ని  
కొనడానికి సంతకు వెళ్ళి, ఒకరికొకరు ఎదురుగా  
వెలకరించుకున్నారు. గాడిదల్ని కొనుక్కున్న  
తరువాత వారి వారి గ్రామాలకు తిరిగి వెళ్ళారు.  
ఇంటి వద్ద సుభాష గాడిదకు, 'లే', 'తిన్న',  
'పడుకో', 'పనిలోకి వెళదాం, పద', అంటూ  
శిక్షణ ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించి విఫలమయి  
పోయాడు. ఆ గాడిద తన మాటలను ఏమాత్రం  
విట్టింపు కోకపోవడంతో విస్మయించబడింది.



పిదపాన రోజులు తరువాత, ఇద్దరు మిత్రులూ పుళ్ళి సంతలో కలుసుకున్నారు. "నీ గాడిద  
నువ్వు చెప్పినట్టు నడుచుకుంటున్నదా?" అని అడిగాడు సుభాష గౌతం. "భేషగా,  
చెప్పినట్టు నడుచుకుంటున్నది," అన్నాడు గౌతం.

"అశ్చర్యంగా వుంది, నా గాడిదకేమో నా భాష అర్థమయ్యేట్టు లేదు," అన్నాడు సుభాష.

గాడిద సుభాష మాటలు విన్నానికి గౌతం అతనికి ఇచ్చిన సలహా ఏమిటి? ఆలోచించండి.

100-150 పదాలకు మించకుండా ఈ కథకు ఆసక్తికరమైన ముగింపు రాసి, చక్కని  
ఒక పేజీ, పే ఎంట్రీకి కింది కూపనను జతచేసి మాకు పంపండి. కవర పేజీ 'పాఠకులకు  
కథల పోటీ' అని రాయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: అక్టోబర్ 31, 2005

ఒకరు \_\_\_\_\_ వయస్సు \_\_\_\_\_ మిత్రుల తేదీ \_\_\_\_\_

పాఠశాల \_\_\_\_\_ తరగతి \_\_\_\_\_

ఇంటి చిరునామా \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ పిన్ కోడ్ \_\_\_\_\_

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097



## అనాదరణీయుడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో బోధిసత్వుడు, ఆయన వద్దపిండితా వూత్తుడుగా మఠాడెవాడు. ఒకసందర్భంలో కాశీరాజ్యపు బ్రహ్మదత్తుడికి తనకువూరు డిప్పే కోపం కలిగి, అతన్ని రాజ్యం నుంచి వెళ్ళ గొట్టాడు. రాజుకొడుకు, భార్యా సమేతుడై దేశాంతరాలలో చాలాకాలం పొట్టు అనేక కష్టాలు పడ్డాడు. నిలిచే నీడలేక, తినడానికి తిండిలేక భర్త కష్టాలను భవిష్యిందే, పుహ్ సాధ్యి అయిన ఆయన భార్య కూడా కష్టాలన్నీటినీ అనుభవించింది.

ఇలా కొంతకాలం జరిగాక బ్రహ్మదత్తుడు చనిపోయాడు. ఆ కారణంగా ఆయన కొడుకు స్వదేశం తిరిగి రావడానికి అడ్డంకి తొలగిపోయింది. తండ్రి చనిపోయినట్లు తెలియగానే, రాజు కొడుకు పిరవూండభరిత్ర డ్యూత్ర. ఎప్పిత్త కాశీ చేరదావూ, ఎప్పిత్త సీంహాసీను వీడ కూపుందావూ అన్న ఆరు ర్దాలో, కాశీవూర్గం పట్టి రాసాగాడు.

తన భార్య తనతో నివుంగా నడవలేదనీ, తన కష్టాలలో ఆమె భాగం పించు కున్నట్టే, ఆమె కష్టసుఖాలు తను గవు నించాలనీ, అమూడు డికి తోచలేదు. అందు చేత రాజు కొడుకు ఆహారవిశ్రాంత్రలు కూడా పొటించ కుండా రాత్రీవిగళ్ళు తాను నడిచి, భార్యను కూడా తనతో నివుంగా నడిపించాడు.

ఆకలితోనే నడిచి, నడిచి వారిద్దరు ఒక ఊరు చేరారు. అక్కడ కొందరు మీదుస్థితి పూసీ, “ఇంత భోజనం పేడతాం, పూట కట్టుకుపొయ్ తినండి,” అన్నారు.

బ్రహ్మదత్తుడి కొడుకు తన భార్యను ఒక చోట ఉండమని చెప్పి, భోజనం పెడతామన్న వారివెంట వెళ్ళాడు. అతడికి వాళ్ళు ఇద్దరికి సిరిపిడే ఆహారం ఆకులో కట్టి ఇచ్చారు.

దాన్ని తీసి కుని రాజుకొడుకు భార్య మన్ను చోటు కు తిరిగి వస్తూ, ఇలా అలోచించాడు: ఈ భోజనం, తనూ భార్యా కలిసీ తింటే, మళ్ళీ రెండో పూటకే ఆకలి వేస్తుంది. తాను



కాశీకి చేరడం ప్రధానం గాని, తన భార్య చేరడం ప్రధానం కాదు . తాను త్వరత్వరగా ప్రయాణం సాగించడానికి, ఆమె అసలే ప్రతిబంధకంగా మళ్ళింది. అందు చేత ఏదైనా ఉపాయం చేసి, ఈ ఆహారమంతా తానే తినే య్యాల్లి! ఇలా ఆలోచన చేసి, ఆ నీవు తు భార్య వున్న చోటుకు వెళుతూనే, “నువ్వు వుండు సత్తా న్ని మూత్ర . నేను కాలక త్యాలు ముగించుకుని కొంచెం వెనక్కి వచ్చి కలుసు కుంటాను ,” అన్నాడు .

అతడి భార్య ఈ వూటలు నిజమని నమ్ము ముందు పోసాగింది. ఆమె వెళ్ళగానే వాడు ఆహారపుంతా తానే తిని, ఆకులన్నీ వదులు గా పోట్లం చుట్టి, భార్యను చేర్చు కున్నాడు . భార్య చేతిలో మళ్ళీ పోట్లం కేసి పూసంతలో కోపం నటిస్తూ, “ఈ ఊరి వాళ్ళంత మోస గాళ్ళో చూడు! ఉత్త ఆకులు పోట్లం కట్టి, ఆహారపుంట్లా ఇచ్చారు ,” అన్నాడు .

అతడి భార్యకు నిజం తెలిసినా, భర్త ప్రియ గారవం కొద్దీ ఏమీ అనకుండా వదులు కున్నది. పురి కొంతకాలం ప్రయాణం చేసి వారు , కాశీ చేరారు . బ్రహ్మాదత్తుడి కొడుకు రాజ్యాభిషేకం జరిపించుకుని, కాశీ రాజ్యాధిపతి .

రాజయ్యాక అతడికి తన భార్యను గురించి ఆలోచించే అలవాటు బొత్తిగా లేకుండా పోయింది. తన కష్టాలను ఎంతో సిహిసంతోషించుకున్న భార్యకు, తన స్థితిని భాగవద్దాని అతనికి తట్టలేదు . ఆమె పుంబు బట్టలు వేసి కున్నదో లేదో, సిరిగా భోజనం చేసిందో లేదో రాజు ఎన్నడూ విచారించిన పాపాన పాలేదు . అందు చేత రాణి కష్ట కాలం



తీరిపోయినా, ప్రియంలాగే విచార సమయంలో పురి నిగి మూడసాగింది.

రాజు పద్మవిందితాపూత్రుడు గా ముట్టన్న బోధినిత్యుడు రాణి విచారాన్ని గమనించి, ఒకసారి ఆమెను చూడ బోయాడు. రాణి ఆయనను ఆదరించి ఉచితపు ర్యాదలు చేసింది. “అమ్మా, తమ కష్టాలు తీరి పుంబు రోజులు వచ్చినందుకు రాజుగారు ఎన్నో బహువులు లిచ్చారు . కాని, నీ చేతి పుంబు నాకు ఈనాటివరకూ ఏ విధమైన బహువు తీర్చుట్టలేదు ,” అన్నాడు బోధినిత్యుడు .

“బాబూ , నేను బుర్రుకు రాణిగాని, వాని వానికి అంతమీరు దానెలకూ, నాకూ తేడా ఏమీ లేదు . రాజుగారి కష్టాలలోనే తప్పి స్థితి భాగం లేని రాణి, ఎలాటి రాణి అనిపించు కుంటుందో, పిండితాపూత్రులైన పురి చెప్పండి?” అంటూ రాణి, మార్గంలో గ్రామ

స్థిలిచ్చిన అహారం తన భర్త తన వంతు తనకు పేట్టకుండా ఎవిధంగా తినేసిందీ చెప్పింది.

“ఇప్పుడైనా, నా భర్తనేను సుఖపడుతున్నానో లేదో విచారించవు. నేనైతే వుంచి భోజనం చేస్తున్నానా, వుంచిబట్ట కథ తున్నానా అన్న అవుర్తా కూడా ఆయనకు లేదు,” అని రాణి కంట నీరు పేట్టుకున్నది.

“అమ్మా, చింతించకు. ఈ విషయం నీ నోట తెలుసుకునేందుకే, వచ్చావు. యేసునింట్లో నిభలో నిన్ను నేను ఇప్పిడడిగిన వూటలే అత్తగృతావు. నువ్వేవూత్రం జంకక ఇవేసివూధానాలు చెప్పావంటే, నీకీ విచారం లేకుండా నేనూస్తావు,” అన్నావు పిండితావూత్తువు.

వుర్నాటి సిభకు రాణి కూడా వచ్చింది. ఆమెను చూసి దోధిసిత్తువు, “రాణిగార్లు రాజ్యానికి వచ్చాక భత్తుల విషయం పిట్టింపుకోవడమే లేదు,” అన్నావు.

రాణి పూర్వం పండితామాత్యుడికి చెప్పిన విషయాలన్నీ సభలో చెప్పింది. తాను ఆమె వంతు భోజనం దొంగతనంగా తిన్న మాట ఆమె బయటపెట్టేసిరికి, రాజుకు సిభకులలో తీరని తలవంపిలైంది.

రాణి వూట్టాడడం పై ర్తికాగానే పిండితావూత్తువు, “రాజుగారికి నీ పిట్ట అదరం లేనప్పుడు, నువ్వాయు నను అంటిపేట్టుకుని ఉండడం అనవసరం.

చజే చజంతం, వణం న కల్లు రా;  
ఆట చిత్తేన న సింభజేయ్య;  
ద్విజోవు వుంభేణ ఫిలంతి ఇత్యా;  
అంజం సివేక్ష్యయ్య, వుహాలోకే.

(ఎడిచినవాణ్ణి ఎడిచివిత్తు, అలాటి వాడి అహారం ఆశించకు; ఆట లేనివాడి పిట్ట అదరభావం వూపికు. పి ఫిలాలు లేని చెట్టును ఎడిచి ఇతర చెట్లు చూసుకుంటుంది. లోకం సువిశాలమైనది.)

అందు చేత నువ్వూ, ఈ రాజభవనం ఎడిచి విశాల ద్రిపించంలోకి పొయ్యి, అదరం లభించే చోట ను ఖజీవనం గడపడం వుంచిది,” అన్నావు.

వెంటనే రాజు సింహాసనం నుంచి దిగి వచ్చి, ఆయన కాళ్ళపేబడి, “పిండితావూత్యా, నా తప్పి “వుంచండి! ఇక వుండు నాభార్య పిట్ట ధర్మంగా ద్రివర్తిస్తావు,” అన్నావు. అనాటి నుంచి రాజు రాణిని అదరుతో వూడూగావు.







## విష్ణు కథ

కపిలవస్తు నగరాన్ని దాటిచాలాదూరం వెళ్ళాక సీద్ధార్థుడు గ్రంథిక కత్తిని, ఉత్తరీయాన్ని, ఆభరణాలనూ తీసి చెన్నుడికి ఇచ్చి, “తండ్రి గారికి నా ప్రీతిపూర్వకం చెప్పు! సీద్ధార్థుడు విశాల ప్రపంచంలో అత్యంత పేట్టాడనీ, జీవ జన్మల బాధలను తొలగించే ధర్మవక్తానించాలక ‘చక్రవర్తి’గా కపిలవస్తు నగరానికి వస్తాడనీ, కుమారుడి సీద్ధార్థ నామధేయం సార్థకంగా ఆశయ సీద్ధి త్వరగా కలగాలని ఆశీర్వాదించ గోరుతున్నాడనీ చెప్పు!” అన్నాడు.

చెన్నుడు నోటమాట రాక కన్నీరు కారుస్తూంటే సీద్ధార్థుడు, “చెన్నా! తల్లిలేని నన్ను పిసితనం నుంచీ ఎత్తుకొని తీప్పి ఆడిస్తా, నేనెది చెప్పినా కాదనకుండా అన్నీ చేస్తూ, తల్లి తర్వాత తల్లిలాగ వాత్సల్యంతో పూజామాసీరుణం ఎన్నటికీ తీరనిది! మనిషిని పుట్టినం

దుకు సార్థకత కోసం ఆరాటపెట్ట తున్న నన్ను, ఈ రాత్రి వేళలో నగరం దాటించిన, నీ ఉపకారాన్ని వుర్ర వలేన! నా ఆశయ వే ఫలించితే విశ్వశాంతికి దోహదం చేసిన మొదటివాడివి నువ్వే అవుతావు! వెళ్ళు!” అని భుజం తట్టి పంపాడు.

చెన్నుడు కదలేక, కదలేక అశ్వంతో నగరాభిముఖంగా అత్యంత వేగంతో వెళ్ళాడు.

సీద్ధార్థుడు ముందుకు పయనం సాగించాడు. వేగ వుక్కు పొడిచింది, స్థిర రోదయం అవతూ న్నది.

చెన్నుడు గర్భదస్విరంతో బెక్కుతూ చెప్పినది విని శుద్ధోదన వుహరాజు హతాశుడై కుప్పిగా కూలి పూర్తి లాగా.

యశోధర పసిబిడ్డ రామి లుడిని అక్కన అడుపు కొంటూ, “కన్నా, నువ్వై నా నన్ను



గారిని ఆపిలేకపోయా మాగదా!” అంటూ కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడ్చి ఏడ్చి, గుండెదిటపు తెచ్చుకొని, పితిదెమశి వు ఖంలోని వు హా పిత్తు పిలవాల్సి గ్రర్త చేప్పి కొంటూ, గంభీర హృదయంతో లేచి వెళ్ళి మామగారికి పరిచర్యలు చేసి, పూర్ణ నుండి దిద్దించింది.

“వు హారాజా! వీ కువూర్త సాధారణ వ్యక్తి అని తలంచక, శాక్యవంశాన్ని పిశాచం చేసిన కారణజన్మదని గ్రర్తించాలి! తావు కేలవమ్మి రాజ్యవర్తల శ్రేయస్సున ఎలాగ కోర్త కుంటారో అలాగ ఈ విశాల జగత్తులోని జన్మలందరూ ఆయన వర్తలు! వారి కొనెప్పే సీద్ధార్థ గౌతము డిగా ఆయన పిష్టాత్త. వారి కొనమే వెళ్ళాడు!” అని చెప్పింది.

శ్రద్ధోదను థు ఆ వూటకు పిరవశించి థు ఖాన్ని ఆపికోన్నాత్త. య శోధర రాప్తి లు డిని తాతకు అందిస్తూ, “ఇదిగో ఆయన

ప్రితిబింబం!” అన్నది. శ్రద్ధోదను థు సీజల నయ నాలతో వు నవణ్ణి చూస్తూ కువూర్త ణ్ణి తలంచు కొన్నాత్త; అదే విసీవయస్సు సీద్ధార్థ ణ్ణి తనకు అప్పగించి మాయాదేవి మాయమై పొయింది.

సీద్ధార్థ థు త్వరలోనే కేలవమ్మి కు వస్తాత్త -త్వరగా రావాలి! అని ఆ ఆశతోనే రాజ్య పాలన చేయ సాగాత్త.

య శోధర రాప్తి లు ణ్ణి ఆ తండ్రికి తగిన బిడ్డ అనిపించు కోవాలని కోర్త కుంటూ పిసీ తను నుంచే శ్రద్ధాగా వుంచి శోణతో తీర్చి దిద్దుత్త న్నది.

జీవ జగత్తును ఉద్ధరించగల సిత్యాన్వేషి ణతో సీద్ధార్థుడు అనేక కష్టాల నెదుర్కుంటూ, శ్రవు తవూర్తల కోర్చి, అనేక ప్రాంతాలు తిరిగాత్త. అకలిదప్పిలతో శోషిల్లి ఒక చోట తెలివితప్పి పిడిపోయాత్త. ఒక గోపాలకుధు అతనికి పాలు పాసి కాపాడాత్త. అప్పిడే సీద్ధార్థ డికి ప్రాణ రణ ఎంత గొప్పిదో తెలిసింది. తోటి వారికి నవచేయడం, సిహాయ పిడడం వూ నవధర్మంగా గ్రర్తించాత్త.

భిర్ర మూ దేశనించారం చేస్తూ సిన్యాస్తి లను, యోగులను భిన్న భిన్న మార్గాలను అన్త సిరిస్త్రిన్తవారిని ఎందరినో కల్ప స్తి కొని ఎన్నో తెల్ల స్తి కున్నాత్త. తపిస్త్రి చ్చే అస్త్రి సీద్ధిస్తాయని వాళ్ళ నూ రిపొశార్త.

సీద్ధార్థ థు కఠోర తపాదీలో ఉండగా నింధు చూలాల్సాగా ఉన్న స్తి జాత అనే గోపికాంత, తనకు కువూర్త థు కలిగితే వుళ్ళి దర్శిస్తానని మొక్కుకుంది. అలాగే ఆమె కుమారుణ్ణి కన్నది. మొక్కు చెల్లించుకోడానికి



పొయ్య సొన్నీ, పిండ్లనూ పిట్టుకొని పిసీవాడి నెత్తుకొని సుజాత బయలుదేరింది.

అప్పియ్య సీద్దార్థుడు బక్క చిక్కి బొవు క లతో అతి నీరసి స్థితిలో ఉన్నాడు. స్త్రీ జాత ఇచ్చిన పొయ్య సొన్నీ స్వేదించి ప్రాణాన్ని నిలు పికోగలిగాడు. స్త్రీ జాత అతనికి ప్రిణ వుల్లి, “స్వామీ, తవు దయ వల్ల నాకు కుహ్ర రు థ కలిగాడు!” అంటూ సీద్దార్థు డు వారి స్నాన్నా, బిడ్డను అవు త భక్తితో అతని పొదా లకు తాకించింది.

అప్పియ్య సీద్దార్థు డు, “అవ్వా! నీమా తలంచినట్లు గా నేను వు హీవూ నివృత్తు ణ్ణేవు కావు; నీమాను భావంతో నాకు ఆహారం పేట్టినా, నేను నిన్ను దయ్యా స్వీయూ పీణిగా తెలు స్తిన్నాను. నీ వలన భూ తదయ ను తెలు స్తి కున్నాను. నీమానాకు ప్రాణభి” చేసీ నట్లే ప్రిక తి సిర్వ ప్రాణు లను చల్లని దయ తో సిదా కాపాడు తు న్నుది. నీమా ఆ ప్రిక తితో సమానమైన తల్లివి!” అన్నాడు.

“స్వామీ! మీ గొప్ప మీరు చెప్పకొడానికి ఇష్టించేక అలాగ అంటు న్నారే గాని, వీ రు నిజంగా వు హీవూ నివృత్తు లే! నాకు తెలు స్తి! వూ డి గొప్పకులం. వీ రు గొప్పివారు. వూ ఇంటికి వచ్చి, వూ ఆతిథ్యాన్ని స్వేదించి, బిడ్డను దీవించాలని వు వ్వుల్లి కోరాలని ఉంది కాని, నేను తటిదాన్ని?” అని సుజాత అన్నది విచారంగా.

“అవ్వా! నిజమే చెబుతున్నాను, నా తపిస్సు ఫిలించలేదు. నేనూ వీ వంటి వాణ్ణి. వూ నమల్లో తరతవు భేదాలు పేట్టుకోవడం తగనిది. ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ



అను కోవలసిన అవసరపు లేదు. జీమాలోని ప్రాణమొక్కటే అయినట్లే, మానవత్వం అంతా ఒక్కటే! నేను కృతార్థుడినీ నీ కుమా రు ణ్ణి ఆశీర్వదించ తగ్గ అర్హత నాకు వచ్చిన నాడు తప్పిక, నేను వీ ఇంటికి అతిథిగా వస్తాను!” అని సీద్దార్థు డు చెప్పాడు.

“స్వామీ! అలాగే తప్పికరావాలి!” అంటూ స్త్రీ జాత పీల్లవాణ్ణి అతని పొదాలకు తాకించి, ప్రణమిల్లి సెలవు తీసుకొని వెళ్ళింది.

సీద్దార్థు డికి తపిస్సులూ, కరోయ్ ల పిట్ట నవ్వుకం పొల్తుంది. తపిస్సులు చేస్తున్న వారందరిలో స్వప్రయోజన స్వార్థపు కని పించిందిగాని, తోటి జీవకోటి పిట్టలను కని పించలేదు. అవి శరీరాన్ని హీంసించే ఆత్మ హిత్యా సిద శాలు గా తోదాల్తు. అందు వల్ల సీద్దార్థు గొతవు డికి వాటితో నివృ త్తం లేక పొల్తుంది.



తపిస్సుపిట్ల అతని విప్లు ఖతన వూ సీ తోటి సాధకులు గౌతముడు భ్రష్టుడైపోయా దని గేలిచేశారు .

కొందరు జమిన్దార్లు, సాధకులు అర్హత శక్తులను, వుహీనులను సంపాదించి, ఇంద్ర జాల విద్యతో సహా నంగా వాటిని ఇతరులను ఆకర్షించి తమ వుట్టూ తిప్పికొంటూ, అదే ఘనకార్యంగా పొంగిపొతు న్నారేగాని, విశ్వ వూ నవ శ్రేయ స్సుకు అవి ఎంత వూ త్రవూ పనికిరాకుండా పోతు న్నారు . ఏక తి ధర్మాల్ని అవి ఏవూ త్రం మూ ర్చలేక పోతు న్నారు . వుహూవు హి లంతా కాలధర్యం పొందు త్రానే ఉన్నారు .

అజ్ఞానంతో, వూ ధనవృత్తులతో సిత వు త వక్షత్ర న్ను బనలు ఎలాగ వూ రతారు ?

యజ్ఞయాగాదులూరు తో వూ రణ జోహూలు వి తిప్పి రిపోతు న్నవి.

రాజుల్ని వు భ్యపేట్టి యజ్ఞయాగాల వి షితో విపరీత వూంసిభు క్కులైఅగ్రేణి వారు సహజాన్ని వు రింత కిందికి అణగ దొక్కుతు న్నారు .

ఇలాగ అనేక ఆలోచనలతో సీద్ధార్థు తర్కవేత్తలతో సమి త్తం లేని కర్తవ్యధర్యం గు రించి చింతిస్తూ, గయ త్రంలో ఒక పేద్ద రావెచ్చెట్టు కేంద కూర్చుని అంతర్వ్యుభు ద్మే ఉండగా అతనికి జ్ఞానోదయమైంది.

ఆనాడు వైశాఖ పు ర్ణిమ . చంద్రబింబం పరిపూర్ణమై ప్రకాశించినట్లే గౌతముడికి బుద్ధ త్వము సీద్ధించింది; పిరిపి ర్ణ బుద్ధమూర్తిగా వికాసిం పొందాడు .

సీద్ధార్థ గౌతమ డికి జ్ఞానోదయం అల్లు న ప్పిడు అతను ఒక అనిర్వచనీయమైన అన్త వూ తిని పొందాడు . ఆ ధ్యానవు గ్నావస్థినే, గౌతమ బుద్ధుడు 'నిర్వాణం'గా గు ర్తించాడు .

వైశాఖ పూర్ణిమ బుద్ధపూర్ణిమగా పేరొం దింది. రావెచ్చెట్టు బోధిష ంగా పు జింపి బడింది. బుద్ధుడు బోధిసత్వపు గాఢగొన బడ్డాడు .

ప్రాణికోటిలో బుద్ధి వశేషిత చేతనే వూ న మక్ష ఉన్నతృ డ అమక్షు న్నాడు . బుద్ధివికాసిం చేతనే వూ నమక్షు తన్ను తాను ఉద్ధరింపు కోగలడు . తోటివారిని ఉద్ధరించగలడు . అహింసపల్లనే వూ నమక్షు , వూ నమక్షిగా బుద్ధుడు బేతాడు . కోరికలను అరికట్టి, రాగ ద్వేషాలను వదిలి స్థి ఖదు :ఖాలకు అతీత మైన నిర్వాణాన్ని అందుకుని బుద్ధత్వము పొందినమానవుడు బుద్ధుడై, ఒకజ్యోతి అనేక జ్యోతులను వెలిగించినట్లే, అనేకులలో బుద్ధ



త్వమూ కలిగించితే, ఈ జగత్తు చీకటి నుండి మొగ్గ లోకివస్తుంది. బుద్ధుడే జగత్తుకు జ్యోతి!

గౌతమ బుద్ధుడు తాను తెలుసుకున్న సత్యాలను అందరికీ చెప్పసాగాడు. మొదట అతనిని గేలిచేసిన వారంతా అతని శిష్యులుగా, అనుయాయులుగా చేరారు.

బుద్ధుడు ప్రబోధించని ధర్మపునేది ఎక్కడా లేదు. ఉండదు. సామాన్య జనానికి అర్థమైతే లాగా అందరికీ ఆచరణసాధ్యమైన ధర్మాన్ని, ఉత్తమ జీవన సూత్రాలను ప్రచారం చేశాడు.

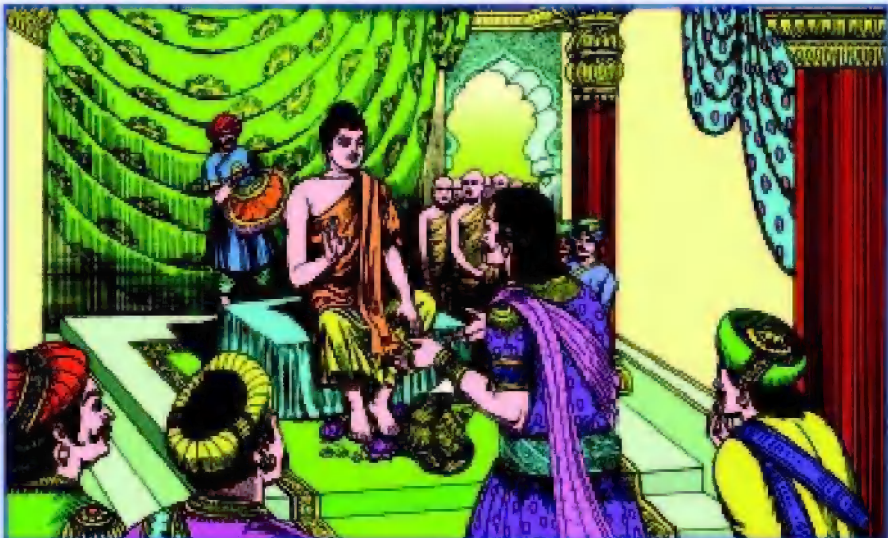
బుద్ధుని బోధలోని సత్యాన్ని గ్రహించి మేలాది పుండి అతని శిష్యులుగా అనుసరించారు. అహింసను పిరమ ధర్మంగా బోధిస్తూ బుద్ధుడు దేశసంచారం చేస్తూండగా పుగధ చక్రవర్తి బింబిసారుడు, బుద్ధుని ఉద్బోధతో ఉత్తేజితుడైవేలకువేలు జీమలు బలికాపున్న యజ్ఞాన్ని విరమించుకొని, తన కిరీటాన్ని

బుద్ధుని పాదాల పుంపుంచితన ప్రజలందరికీ బుద్ధధర్మాలను శిరోధార్యంగా చేశాడు. బుద్ధుని బోధలు, సిద్ధాంతాలు, సూత్రాలు మొదలైనవన్నీ బౌద్ధధర్మంగా పేరొందింది. బౌద్ధధర్మావలంబులందరూ బౌద్ధులు అని పిలువబడ్డారు.

అజ్ఞానాంధకారంలో పునికి ఉన్న జగత్తుకు దారిపూసిన జ్యోతిగా బుద్ధుడు నిలిచాడు. అహింసా జ్యోతిగా ధర్మప్రకాశించాలనుచేస్తూ 'చక్రవర్తి'గా పిలువబడ్డాడు.

బుద్ధుడు దేశదేశాలు తిరిగి బౌద్ధసింఘాలను ఏర్పాటుచేసి, సేవాధర్మాన్ని నెలకొల్పాడు. బౌద్ధసిన్యాన్ని లందరూ సింహజానపకులైజన సామాన్యానికి సంస్కారాన్ని కలిగించారు.

అతని సంచార కార్యక్రమంలో పుహారాజులు అతనికి గొడుగులు పట్టారు. చక్రవర్తులు తమ కిరీటాలను అతని పాదాల



పుంధుంచారు. బుద్ధుడిని చక్రవర్తులకు చక్రవర్తిగా కీర్తిస్తూ, బుద్ధుని అదేశానుసారంగా ప్రజలను పాలించడంలో అహింస, దయను అవలంబించారు. కులవివేకకు తామణిని బౌద్ధధర్మాన్ని అన్ని రాజ్యాల్లోని జనబాహుళ్యం అవలంబించారు.

అప్పటికే పిండితులు, పావురులు, జ్ఞానులు, రాజులు, చక్రవర్తులు బుద్ధుడిని దేవునిగా భావించారు. బుద్ధ భగవానుడు అన్నారు. కాని బుద్ధుడు ఏవిధమైన ఆరాధననూ ఒప్పించలేదు. భక్తి, ఆరాధనలతో ప్రేమయింటేనే సత్కర్మవల్లనే మానవజానిన్యాణాన్ని అందుకోగలరని నొక్కి నొక్కి చెప్పాడు.

ఆరు సంవత్సరాల తర్వాత బుద్ధుడు కపీలవస్తు నగరానికి బయలుదేరాడు.

బుద్ధదేవుడు వస్తున్నాడన్న వార్త కపీలవస్తు నగరానికి చేరింది. ప్రజలు ఆనందోత్సాహంతో ఉప్పొంగిపోయారు. స్వాగత సన్నాహాలు చేశారు.

శ్రద్ధదనుడు సీద్ధార్థరాకుమారుడే వస్తున్నాడని ఆనందదొలికల్లో ఊగ్రులాడుతున్నాడు.

“అహూ! నాన్నగారు వస్తున్నారట!” అంటూ రాహులు యశోధరతో పట్టలేని ఆనందంతో చెప్పాడు. రాహులిడికి ఆరేళ్ళు నిండాయి.

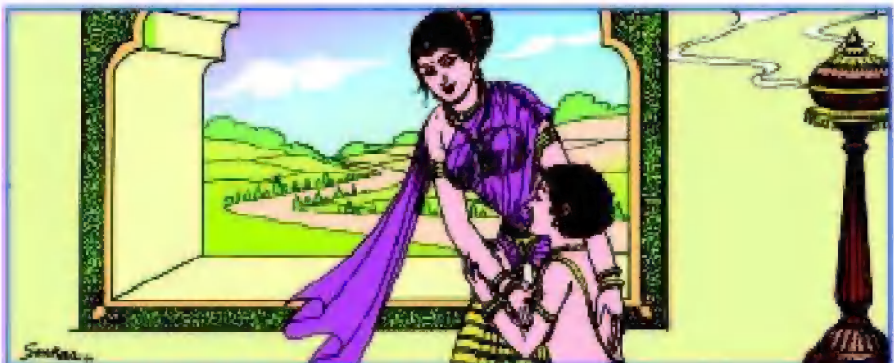
“ఔను నాయనా, నీ నాయనగారు భిక్షుగా వస్తున్నారు, ఆ చక్రవర్తికి వునంభిపేట్టాలి!” అన్నది యశోధర.

“ఏమిటి! నాయనగారు చక్రవర్తి?” అన్నాడు కుమారుడు.

“ఔను, ఈ విశ్వానికి ఆయన చక్రవర్తి!” అన్నది తల్లి. “వునువన్నీ ఆయన మేగావురి!” అన్నాడు రాహులు.

“ఇవన్నీ నీ నాన్నగారికి అవసరం లేకనే విడిచివెళ్ళారు. ఆయన చెప్పినట్లు నడుచుకోవడమే, ఆయనకు కావలసిన భిక్ష!” అన్నది యశోధర.

“అహూ! వునం అలాగే చేద్దాం! నేను నాన్నగారు ఏమి చెయ్యమంటే అదే చేస్తాను. నాన్నగారి వెనుకనే నడుస్తాను!” అని రాహులు నిండుగా చెబుతూంటే, యశోధర ఆనందంతో రాహులు ఘోషగాడంగా కొగిలించుకున్నది.







## వరాలైనశాపాలు

ఒక గ్రామంలో నారాయణ అనే ఒక వ్యవసాయ దారు ఉండేవాడు. అతడు చాలా తెలివైనవాడే కాని, అతనికంటూ సొంతంగా కుంటుండు పొలం కూడా లేదు. అందువల్ల ఇతరుల పొలాలు కొలుకు తీసి కుని వ్యవసాయం చేసి జీవించేవాడు. అతనికి రెండు తీరని కోరికలుండేవి. ఒకటి దేశాటన చేయటం; రెండోది రుచికరమైన రాజభోజనం తినాలని. అర్చితే అవి అతని వంటి పేదరైతుకు తీరే కోరికలు కావు.

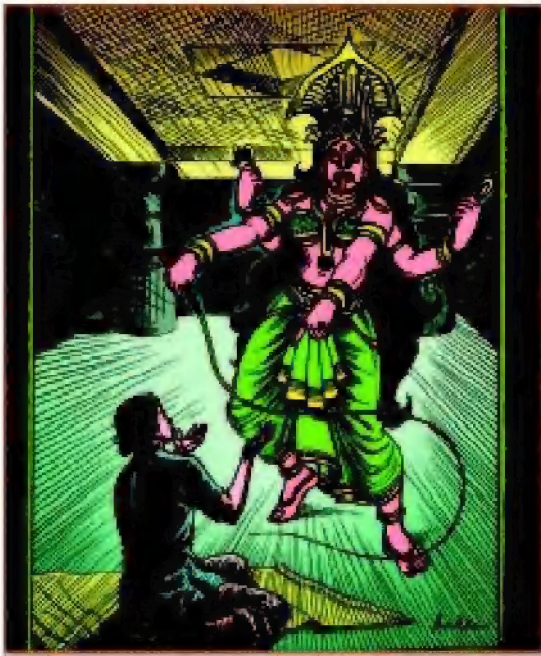
కనీసం రాజధానిలో జరిగే వసంతోత్సవాల్లో పాటని నారాయణ ఒకసంవత్సరం, తన స్నేహితుడైన పూర్వమిత్రా కలిసి, రాజధానికి బయలుదేరాడు. వాళ్ళు పిగలల్లా పియ్యాలిం చేసి, చీకటి పడే సమయానికి అరణ్యం వుధ్యలో చిక్కుకుపోయారు. ఆ రాత్రి తలదాచుకోవటానికి ఒక గుడి కనిపించింది. నారాయణ ఉత్సాహంతో, ఆ రాత్రి ఆ గుడిలో గుడ్డుపెట్టాడు.

పూర్వమిత్ర తల అడ్డంగా ఊపితూ, “ఇది చంద్రుని అనే దేవత గుడి. ఆ దేవత పూర్వం కోపి. ఆమె పిగలల్లా ఎక్కడెక్కడో సంచారం చేసి, రూపు పోయి పోయే నిరంతరం గుడికి తిరిగి వస్తుంది. ఆ సమయానికి గుడిలో ఎవడైనా కనిపిస్తే ఆ గ్రహంతో వాణ్ణి శిక్షిస్తుంది. అందుచేత రాత్రివేళ ఎవరూ గుడిలోకి అడుగు పెట్టరు,” అన్నాడు.

“దేవత ఆ గ్రహాన్ని ఆ గ్రహించనీ, నేనెంత ఒక్క అడుగునా ముందుకు రాలేను,” అంటూ నారాయణ అవలించి, గుడిలోకి వెళ్ళాడు.

పూర్వమిత్ర ఎక్కడో వ్రాట్లాడకుండా వుండుకు సాగిపోయాడు.

గుడిలో నడచు వచ్చిన వుత్తరం నారాయణకు నిద్ర పట్టేసింది. కొంత రాత్రి గడిచినాక ఎవరో కొరడాతో కొట్టినట్టు తోచి, నారాయణ ఉలిక్కిపడి నిద్రమేలుకున్నాడు. ఎదురుగా ఒక దేవత, ఎర్రటి కళ్ళతో, చేతిలో కొరడా పట్టుకుని నిలబడి ఉంది, “ఎవడా



ను మ్మ? నా అనువు తి లేకుండా నా గృహిలో పడుకోవటానికి నీ కెంత ధైర్యం!” అన్నది పట్టరాని కోపంతో.

నారాయణ ఆమెకు చేతులెత్తి భక్తితో నవు స్కిరించి, “తల్లీ, నే నొక పేద రైతును. వసంతోత్సవాలు చూడడానికి రాజధానికి పొత్తూ, అలసీపార్లు, చీకటి పడేసిరికి, ఇక్కడ విశ్రమించాను. నా వల్ల తప్పి జరిగితే ప్పొంపు,” అన్నాడు.

“నిన్ను ఎంచానంటే ఆ సింగతి తెలిసీ జనం ఈ గుడిని చిటికెలో సత్రంగా మార్చేస్తారు. ఆ తరువాత నాకు శాంతి అన్నది కరువై పోతుంది. నిన్ను జేంచి తీరాలి. అప్పిడేవు న ముకు నేనంటే భయ భక్తులు ఉంటాయి. నువ్వు రెళ్ళు నంటు న్నామగనక, ఒక సింహత్వ రంపాటు నీ చేతి నీరు తగిలిన ప్రతి మొక్కా చచ్చిపోవాలి! ఇకనైనా ఒక్క దగ్గరపెట్టుకు

బుద్ధికలిగి ఉండు,” అని దేవత అదృశ్యమై పోయింది.

వ్యవసాయం చేసి కుని బతికే తన బోటి వాడు సంవత్సరంపాటు వ్యవసాయం చెయ్య కుండా ఎలా బతకాలా అని విచారిస్తూ నారాయణ రాజధాని చేరాడు. ఆ యే డ్ర మంతోత్స వాలు బ్రహ్మాండంగా జరిగాయి. నారాయణ వాటిని తనివి తీరాచూసీ ఆనందించాడు.

దేశం అన్ని వూరిలనుంచీ ఉత్సవాలకు వచ్చిన వ్యవసాయ దార్లు రాజుగారితో తమ క్షేమ సుఖాలు చెప్పుకున్నారు. అందరికీ దాప రించిన సమస్య ఒక చిత్రమైన కలుపుమొక్క. దాన్ని ఎన్నిసార్లు పెకినా నిర్మూలం కాక, పేళ్లు లన్నిటిని పొడు చేస్తోన్నది.

ఈ సింగతి విని నారాయణ రాజుగారికి నవు స్కిరించి, “నాకు అవకాశం ఇస్తా ఒక్క ఏడాదిలో ఈ కలుపు మొక్కలను నావు రూపాలు లేకుండా నిర్మూలంగా నిర్మూలించ గలను,” అన్నాడు.

రాజు మొదట అతడికేసి అనుమానంగా చూశాడు. అయితే, ఆ తరువాత, అతని జ్ఞాని పిరించి, అతనికి అలాటి శక్తి ఉన్నట్టు రూపి చేసి కుని, అతనికి కావలసిన పరివారాన్ని ఇచ్చి, అతను కొరిన ఏర్పాట్లన్నీ చేశాడు.

నారాయణ తన పరివారంతో అన్ని గ్రామా లకూ వెళ్ళి, పైరు నాటే ముందుగా పొలా లన్నిటికీ తన చేతివీరు గా నీరు పేట్టాడు. దాంతో చేలో ఉన్న కలుపు మొక్కలన్నీ ప్లిర్తిగా నశించిపోయాయి.

ఈ విధంగా దేశాటన చేయాలి ; రాజ భోజనం తినాలి అన్న నారాయణ కొరికలు



నెరవేరాయి. అతను ఒక్క ఏడాదిలో దేశమంతా పిర్యటించి, గొప్ప సిత్తారాలు పొందాడు. రాజుగారు అతనికి నూర్ల ఎకరాల భూమి ఇనాముగా ఇచ్చాడు.

పుర్ర సిటిసింపత్తురం కూడా నారాయణ వసింతేత్తువాలకు రాజధానికి పొత్తూ, చండపుఖి అలయం దగ్గరికి వచ్చేసిరికి చీకటి పడటం చేత, ఆ అలయంలోనే విశ్రమించాడు. ఒక రాత్రివేళ దేవత ప్రత్యక్షమైంది.

నారాయణ ఆమెకు నమస్కరించి, “తల్లీ, నీ శాపిం వల్ల ఎంతో లోకహింస జరగటం కాక, నా కోరికలన్నీ తీరాయి. దేశాటన చేసి, రాజభోజనం తిన్నావు,” అన్నాడు.

చండపుఖి కళ్ళ నిప్పిలు రాలిస్తూ, “పూర్ణుడా, పుళ్ళీ నన్ను కవింపచటానికి వచ్చావా? ఈ సింపత్తురం ప్రహ్లాదాచార్యుల

నిలువతో గొల్లు పిడుపుంది. నీకు ఎవరైనా పెట్టితే తప్ప తిండి ఉండదు. ఇదే నా శాపిం,” అని అంతర్ధానమైంది.

తాను కదలటానికి లేదని గ్రహించి, నారాయణ తెల్లవారినదాకా ఆ గుడిలోనే కూర్చుని, ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు. తెల్లవారగానే, ఆ దారినపొయ్యే పునీత రాజుగారికి కబురు చేసి, ఒక పిల్లకి తెప్పించుకుని, అందులో వెళ్ళి రాజుగారి దర్శనం చేసుకుని, తన శాపిం గురించి వివరంగా చెప్పి, దానివల్ల లాభం పొందే ఒక విధానాన్ని రాజుగారికి నొచ్చించాడు.

అదేమంటే, రాజ్యంలో తవ్వకాలను పంటకాలవలన్ని పురుగులతో గుర్తపెడితే, నారాయణ వాటి వెంట నడుచుకుంటూ పోతాడు. అతని వెనకనే నిలుపులోతు కాలవలు వాటంతట అవే ఏర్పడతాయి.



ఈ పిథకం అవులు జరిగింది. నారాయణ కాలు వల కొనిం నడవనప్పిదు పిల్లకిలో ప్రియాణం చేశాడు. అతను ఎక్కడ ఉన్నా రాజభోజనం బంగారు పాత్రలలో అతను ఉన్నచోటికి వచ్చింది. ఈ విధంగా నారాయణకు దేవత ఇచ్చిన రెండోశాపం వల్ల దేశానికి వు రింత వేలు జరిగింది. ప్రియాసి లేకుండా, అతి స్వల్పభుక్తుతో దేశపుంతటా పింటకాలు వలు ఏర్పడి, ఎంతో కొత్తభూవు సాగు లోకి వచ్చింది.

పూ డొసంవత్సరం కూడా నారాయణ వసంతోత్సవాలకు బయలుదేరి వెళుతూ, వుళ్ళీ చుడవు ఖి ఆలయం లోనే చీకటిపడే వేళకు చేరాడు. ఒకరూ పు పొద్దు పొయేసిరికి దేవత వచ్చింది.

నారాయణ చేతులు జోడించి అవైతో, “తల్లీ, నీ శాపాలు అమోఘం! నీ శాపంవల్ల వు రొకసారి నాకు దేశాటనా, రాజభోజనపూ, లోకొపికారం చేసినపిణ్యపూ లభించారు. నువ్వు దయ ఉంచి ఇక మీదటనైనా శాపాలియ్యటం వూ నితే, ఇట్లు గావెళుతూ రాత్రి వేళ ఈ అడవిలో చిక్కుకుపొర్లు న వు ను

ప్పిలు ఇక్కడ విశ్రాంతి తీస్సి కుంటారు. నీకు నిత్యపూ ప్రి జలు జరిగేటట్లు ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు.

చుడవు ఖి పిట్టరానికొసంతో, “పూర్ణడా, ఇప్పటికి రెండు సార్లు నా ఆజ్ఞ ధిక్కురించి నా గ్ర డిలో ప్రివేంచామానా శాపాలన అమాళన చేశామాఈసారి నీ దేశాటనా, లోకొపికారపూ ఎలా సాగుతాయోనేను పూ స్తాను. నీ ద స్థిలో పడిన ఏ వస్తువైనా మరుక్షణమే భగ్గనమండి వు నీ అర్లు పొత్తుంది. వు మ్హబతికున్నాల్సొ కళ్ళకు గుంతలు కట్టుకుని, గ్ర డ్డివాడిలా జీవించవలసినదే!” అని శపించింది.

నారాయణ చప్పిన ప్రిపించ తీసీ కళ్ళకు అడ్డంగా తలపాగా వు ట్టుకుని, ఆ రాత్రంతా ఆలోచించి, తెల్లవారి నాక తద్దు వు కుంటూ గ్ర డి బయ్ టికి వచ్చి, తలపాగా విప్పి, ఒక సారి గ్ర డికి సీ పూ శాడు. వు ర్లు “ఐం గ్ర డి భగ్గన వుండి బూ డిడకుప్పి అర్లు పొర్లుంది. దానితోనే నారాయణ శాపంకూడా పొర్లుంది.

తరవాత నారాయణ అక్కడ ఒక సిత్రం కట్టించాడు. అది ప్రియాణీకులకు ఎంతో ఉపయోగపడుతూ వచ్చింది.





[illegible]

ఆర్య

అభిజ్ఞాత యువరాజు  
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:  
గాంధీ అయ్య

పీఠోపాధి గుర్రాస్య ఎక్కభోతూ

... వెనక్కు తిరిగిచూశాడు.

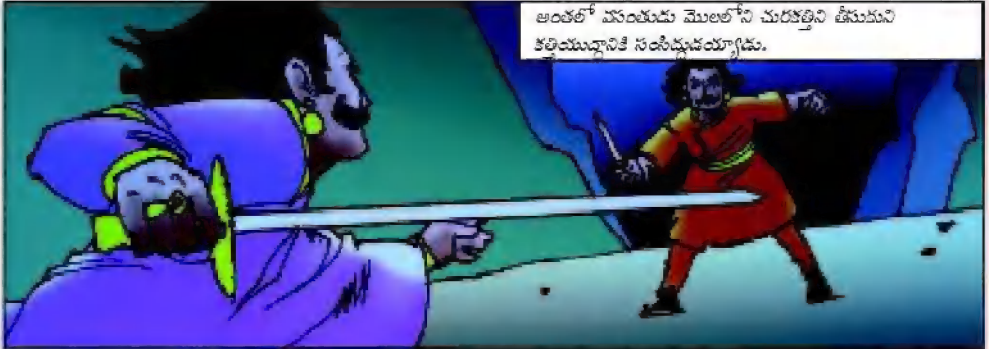
మంతుడు ఒక్క గెంతున అతడి మీదికి ఉరికాదు.

వీధిని చూచుచు కత్తిదూసేలోగా, ముందుడు అతన్ని కేంద  
పకదొళింప.

೨. ಜೀವ ದೈರ್ಯಂ.

పీరిసింహో,  
నువ్వంత సులభంగా  
తప్పించుకోలేవు!

ఇద్దరి మధ్యా కఠిన్తనము  
వెనుగులాట సాగింది.  
వీరసింహుడు మనంతుల్కణ్ణి  
ఆవలికి తోసి దూరంగా  
పక్ష తన కత్తిని  
అందుకట్టే యోధుడు.



అంతలో వసంతుడు మొలతోని చురకత్తిని తీసుకుని  
కత్తియమ్మదానికి సరిగ్గావచ్చాడు.

వీరసింహుడి కత్తివేటును వసంతుడు  
లాఘవంతో అడ్డుకున్నాడు.



శుద్ధికి మధ్యా కత్తియమ్మదం భీకరంగా జరిగింది.



అఖిరికి వసంతుడు, ఒక్కచెట్టుతో వీరసింహుడి  
చేతిలోని కత్తిని ఎగరగొట్టాడు.



వీరసింహుడు కాళ్ళు అదుపుతప్పి వెళ్ళికిలా పడ్డాడు.



వీరసింహో!  
ఈ ఖాంతో నీవు సరి!

వసంతా!  
అగు!



కత్తిని వీరసింహుడి గుండెల్లో దింపవలసిందే వసంతుడికి జయనందముని కంఠస్వరం వినిపించింది.



వసంతుడు తిరిగిమూలాడు.

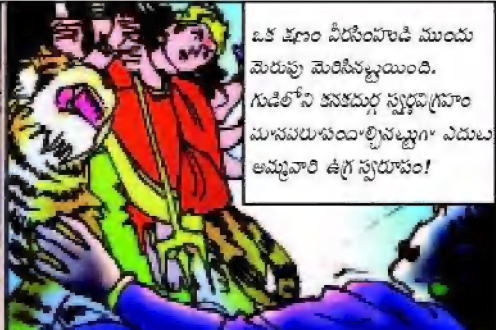


వసంతా!  
హింస మన  
స్వభావలక్షణం కాదు!

వీరసింహుడు గడగడలాడి  
పోయాడు.



నాకేం జరిగిస్తున్నది?



ఒక షణ్ణం వీరసింహుడి ముందు  
మెరుపు మెరిసిపోయింది.  
గుడిలోని కనకదుర్గ స్వర్ణపరిమాల  
మూసపరుగులందరినీనట్లుగా ఎదుట  
అవ్వవారి ఉగ్ర స్వరూపం!

మరుషణ్ణం ఆ రూపం  
అద్భుతమైంది.



ఆ స్థానంలో రాజు శాంతిదేవుడి రూపం!  
వీరసింహుడు పడలిపోతు మెరుపు అడుగులు వేశాడు.

కాలికి ఏదో అడ్డం చగలడంతో  
కిందపడి దొడ్డుకుంటూ  
కొంతదూరం వెళ్ళాడు.  
మళ్ళీ అయిదుగురు ధరించి  
నిలబడ్డ వసంతుడి ఆనువరుల  
నవ్వులు విసిరించాయి.



అంతలో సాయానందముని అక్కడికి వచ్చాడు.



వీరసింహా! ప్రజలందరూ యువరాజు జన్మదిన వేడుకలు  
జరుపుకుంటుండగా నువ్వు కుట్రతో శాంతిదేవ  
మహారాజు సింహాసనం ఆక్రమించావు.  
అది సహజవృత్త్యం  
అనిపించుకుంటుందా?





మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

## ఢిల్లీ ఎర్రకోట

మన దేశంలోని ప్రఖ్యాతమైన కట్టడాల్లో ఢిల్లీ ఎర్రకోటను పుంచగలది లేదని చెప్పవచ్చు. ఇది మొగలుల వైభవానికి శాశ్వతమైన చిహ్నం. దీనిని నిర్మించినవాడు షాజహాన్. 1639లో దీని నిర్మాణం ప్రారంభమైంది. పు 89 ఏళ్ళ అనంతరం 1648లో షాజహాన్ ఇందులో అత్యంత వైభవంగా గృహప్రవేశం చేశాడు.

ఎర్రకోటకు రెండు ముఖద్వారాలున్నాయి. యాత్రికులు పశ్చిమద్వారం గుండా లోపలికి ప్రవేశిస్తారు. దీనికి లాహోర్ ద్వారం అనిపిస్తే. అనిపిస్తే రాజభవనమయ్యే కృష్ణ ఖద్వారంలో నకర్ ఖానా ఉన్నది. ఇది మలిచిన ఇసుకరాతితో కట్టిన కుదిమట్టమైన భవనం. దీనికి ఎదురుగా “పచ్చిగడ్డి తివానె” (లాస్) ఉన్నది. దాని అవతల దీవానీ ఆవు (బహిరంగ నిభ, లేక దర్బారు) ఉన్నది.

దర్బారు భవనం తూర్పుభాగంలో ఎత్తయిన వేదికా, దానిపైసీంహాసినపూ ఉండేది. దీవానీ ఆమను అనుకుని వెనుకగా ఉన్న రంగమహల్ పుండవించి నర్తకి ఒక చలవరాతి కుండం ఉన్నది. దీని అడుగు భాగం అందంగా విద్దుంవలె పులిచి ఉన్నది. రంగపు హిల్ల కు దోళంగా పుంతాళపు హిల్ల ఉన్నది. దీనిని శిషువు హిల్ల అంటారు. రంగపు హిల్ల కు ఉత్తరంగా “పు హిల్ల ఖానా” ఉన్నది. ఖానా పు హిల్ల ఆవు కుని ఒక ఎనిపు దివిలకల బుర్జు ఉన్నది. ఇంకా ఉత్తరంగా పోతే దీవానీ ఖానా (అంతరంగిక దర్బారు) భవనం ఉన్నది. జగత్ప్రసిద్ధమైన నెమలి సింహాసనం, ఇక్కడే ఉండేది.

దీవానీ ఖానాకు ఉత్తరంగా రాజకుటుంబం వారి స్నానశాలలున్నాయి. స్నానశాలలకు సిన్హి పింఠానె పూ తీవు నెపు న్నది. దీనిని ఔరంగజేబు చలవరాతితో కట్టించాడు. పూ తీవు నెపు కు అవతలగా ఒకపూల తోట, కొలనూ, వాటికి రెండువైపులా చలవరాతి మండపాలూ ఉన్నాయి. తోట నట్టనడుమ రెండవ బహదుర్ షా గత శతాబ్దంలో ఒక ఇసుకరాతి కట్టడం కట్టించాడు.



CHANDAMAMA HAS LOTS OF GOOD STORIES WITH MORAL VALUES AND USEFUL INFORMATION. (from Sharada)	WORDS CANNOT DESCRIBE HOW GOOD CHANDAMAMA IS. IT IS A GEN OF A MAGAZINE. (from W. Sengul)	THE MAGAZINE WAS SUPER SENSATIONAL STORIES. (from Karanika)	CHANDAMAMA IS A SOURCE OF ENTERTAIN- MENT. IT WILL CONTRIBUTE TO ENTERTAIN MANY GENERATIONS OF YOUNG PEOPLE. (from Orissa)
--	---	---	--

THAT'S WHAT OUR READERS SAY.

### WHY DON'T YOU FIND OUT FOR YOURSELF?

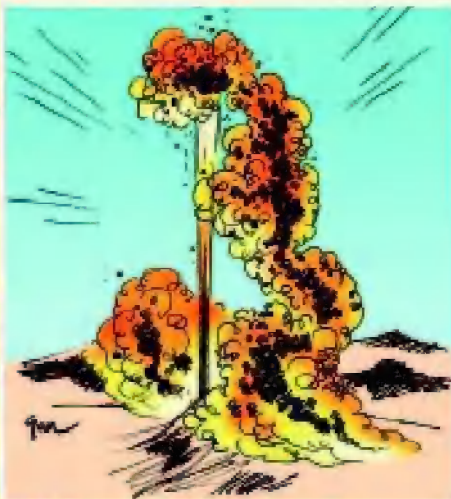
FOR SUBSCRIPTION DETAILS PLEASE SEE PAGE 4

# విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

వేడినీటి బుగ్గలు

భూగర్భంలో అట్టతర్రాన చిక్కటి ద్రవస్థితిలో విదార్థం ఉంటుంది. దీన్ని 'మాగ్మా' అంటారు. ఇది అత్యధిక ఉష్ణోగ్రతతో ఉంటుంది. ఒక్కొక్కసారి భూగర్భంలోని బండల పుధ్య ఏర్పడే-ఖాళీలగుండా నీళ్ళు ఈ మాగ్మాను చేరుకుంటాయి. కరిగించబడిన స్థితిలో ఉన్న విదార్థంతో నీరు చేరగానే నీటి ఉష్ణోగ్రత కూడా దాదాపు 150 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడ్ వరకు పెరుగుతుంది. ఇది పురుగుతూన్న నీటి కన్నా ఎక్కువ ఉష్ణోగ్రత వేడెక్కిన ఈ నీళ్ళు పేష్టీ ఉబికి, భూవి ఉపరితలంలోని పోరలగుండా వేడినీటిబుగ్గలుగా వెలుపలికి ఎగిసిపడతాయి. ఇలా పైకెగిన వేడినీటి బుగ్గలను 'గేసిర్స్' అని అంటారు. ఇవి చూడడానికి చాలా అద్భుతంగా ఉంటాయి.



మన పరిసరాలు :

మంచి నీటి పరిరక్షణ



భూమి మీదిని సహజ వనరులు రోజురోజుకూ తరిగి పోతున్నాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనది ప్రాణాధారమైన నీరు. అందువల్ల లభించే నీటిసాగుతుంది పరిరంపు కోవడం చాలా అవసరమవుతోంది.

వర్షమిసుకు వధాకాకుండా ఆ సమయంలోనూకరించి రంపుకున్నట్లుంటే, వేసవికాలంలో నీటి కర్రమారాదు. అందువల్ల ఇటీవలి కాలంలో దీని మీద దష్టివుత్పింది. భూమి మీద పేద్ద పేద్ద ఇంకుడు గుంతలు తవ్వి నీటిసాగుకరిస్తున్నారు. ఇళ్ళ కప్పుల మీద కురిసినీరు వధాకాకుండా బామల్లోకి, ఇంకుడు గుంతల్లోకి పింపి నీటిసాగుకరిస్తున్నారు. ఇలా చేయడంవల్ల వర్షమినీరు వధాగా వెళ్ళి సముద్రంలో కలిసిపోకుండా మూటుంది. భూగర్భజలాల పుట్టం పెరుగుతుంది. రాజస్థానలోని కిషోర్ గ్రామస్థులు జోహాద్ అనే చెక్ డ్యాంలు నిర్మించి, నీళ్ళను చెరువులలో, తటాకాలలో రిజర్వాయర్లలో నిల్వ వచేస్తున్నారు.



# విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

మొక్కల రక్షణ

మొక్కలకు ప్రాణం ఉందని పు నకందరికీ తెలు సు . ప్రాథమిక క స్థాయి స్వేచ్ఛ పాఠ్యపిక్చుకాలలోనే ఈ విషయం ప్రస్తావించబడి ఉంటుంది.

సు ప్రసిద్ధ జీవశాస్త్రవేత్త ఆచార్య జగదీశ చంద్ర బోష, మొక్కలు పెరిసరాలకు స్పందిస్తాయని నిరూపించాడు .

మొక్కలకు ఉండే మరొక విశేష ఆసక్తికరమైన విశేషం క్యూబ్ విశ్వవిద్యాలయ శాస్త్రవేత్తల పరిశోధనల ద్వారా వెల్లడయింది. మొక్కలు నిజంగానే ఒకదానితో ఒకటి 'పూట్లాడు' కుంటాయట. ఇతర పోల్సర మొక్కలకు రాసన్న అపాయం గురించి సింకెతాల ద్వారా తెలియ జేస్తాయట!

ఈ సింకెతాలు పెంపెడం రకరకాలు గా జరుగుతుంది. 'లీపూ బీస్' అనే ఒక రకం చిక్కుడు



జాతి మొక్కలు రసాయనిక పదార్థాలను వెలువరించడం ద్వారా తెలియ జేస్తాయి . ఇలా చేయడం వల్ల అవన్నీ రక్షణ పట్ల అ ప్రభుత్వం కావాలని సూచిస్తాయి . పుట్టా కవచం ఏర్పర పుకోవడం, విషాన్ని వెదజల్లడం ఈ రెండు పద్ధతుల ద్వారా చెట్లు తమను తాము సంరక్షించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాయి .

మన దేశం క్విజ్

ఈ నెల కొన్ని చారిత్రక అంశాలను ప్రస్తావిద్దాం

1. అక్బర్ ఏ ప్రాయంలో సింహాసనాన్ని అధిష్టించాడు ?



2. చంద్రగుప్తి విక్రమాదిత్యుడి (క్రీ.శ. 375-413) కాలంలో పు నదేశాన్ని పిర్యటించిన చీనా యా త్రికుడు ఎవరు ?



3. శివాజీని ఎక్కువగా పిభావితం చేసిన ఇద్దరు వ్యక్తులు ఎవరు ?

4. పు హిష్మత్ గజనీ సాపు నాథ ఆలయాన్ని దోపు కున్న సింవత్సరం ఏది?

5. భారతదేశ రాజధాని కొలకత నుంచి ఢిల్లీకి పూర్వం గురించిన ప్రకటన ఏ సింవత్సరంలో వెలువడింది?



6. 1631-1652 పు ధ్య నిర్మించబడిన సు ప్రసిద్ధ భవనం ఏది?

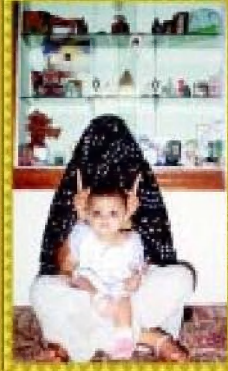
(సిపు ధానాలు 70 మాసలో)

# ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ



KALANIKETANI BALU

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క  
పూటలోగాని,  
చిన్నవాళ్ళలోగాని  
వ్యాఖ్యలు  
రాయ గలరా? రెండు  
వ్యాఖ్యలకూ  
సింబంధం  
ఉండాలి.



MAHANTESH C. MORLABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పాఠ్యకార్య పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా  
పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు డిసెంబర్ 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి వుంది.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,  
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

## అభినందనలు

### అగ్జెస్ట్ నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎన్. శారద

48, పశ్చిమ పూర్వ నగరం

అశ్వారతి నగర్

చెన్నయ్ 600 087.



మై దటి ఫోటో: ఆడు కునే వయస్సు !

రెండవ ఫోటో: చదువు మీదే మనసు!!

## ఇండియా క్విజ్ సమాధానాలు :

1. పిద్నాలు గవయ్ ట.

2. ఫాహ్సన్.

3. తల్లి జిజాబాయి, గురు మస్వామి సివుర్ల  
రావు దాస్.

4. శ్రీ. శ. 1025.

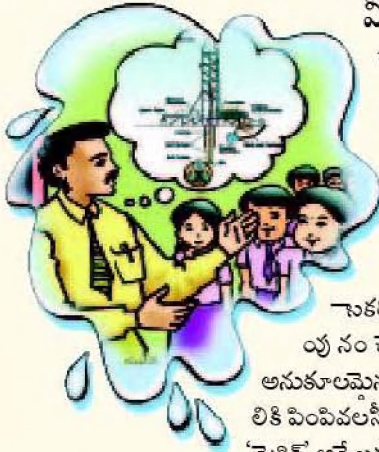
5. డిసెంబర్ 1911.

6. తాజపు వాల.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,  
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)



## చమురు కథ - క్రూడ్ ఆయిల్ శుద్ధీకరణ



వీణ, అమె తరగతి పిల్లలు ఏకాగ్రతతో వింటున్నారు. ఒక చప్పురు శ్రీ ధీకరణ సింస్ట్రోల్ ఇంజనీరు గా పనిచేస్తాన్న శ్రీ దావ వారికి చప్పురు కథను వివరిస్తాన్నాడు.

“ఇంతవరకు చమురు ఉపయోగం, దాని చరిత్ర గురించి చెప్పాను. ఇప్పుడు చమురును భూమినుంచి ఎలా వెలికి తీస్తారు, శ్రీ ధీకరిస్తారు అన్న అంశాల గురించి తెలుసుకుందాం,” అంటూ శ్రీ దాస్ ఇలా చెప్పసాగాడు:

“మొదట నిర్ణీత ప్రాంతంలోని భూమి లోపలి నుంచి సాకరించిన రాళ్ళ నమూనాలను శాస్త్రవేత్తలు, ఇంజనీర్లు అధ్యయనం చేస్తారు. కొలతలు తీసి కుంటారు. ఆ ప్రాంతం అన్నివిధాలా అనుకూలమైనదని నిర్ధారించాక డ్రిల్లింగ్ అరంభపు ముచ్చంది. బాపిలోపి లికి వింపివలసిన పేర్లునూ, ఇతర విరికలాలనూ ఉండడానికి వీలుగా ‘డెరిక్’ అనే బకయంత్రం నిర్మిస్తారు. పనులన్నీ పూర్తయ్యాక డ్రిల్లింగ్ చేసిన

బావుల నుంచి క్రమంగా ఉపరితలానికి చమురు వెలువడుతుంది.”

“ఇలా భూమి నుంచి వెలికి తీసిన క్రూడ్ ఆయిల్ ను పైప్ లైన్ ద్వారాగాని, ఓడగుండాగాని, పడవల ద్వారాగాని శ్రీ ధీకరణ కేంద్రానికి వింపిస్తారు. ‘రిఫైనరీ’ అనే ఈ శ్రీ ధీకరణ కేంద్రంలో క్రూడ్ ఆయిల్ ను శ్రీ ధీకరిస్తారు. ఇంధన లో ‘హైడ్రోకార్బన్లు’ అంటే ద్రవకర్పనాలు ఉంటాయి. వాటి విభిన్న ఆకృతులను అనుసరించి వాటి గుణాలు కూడా భిన్నంగా ఉంటాయి. ఆయిల్ రీఫైనమెంట్ విధానం ద్వారా వీటిని విడదీసి శ్రీ ధీకరిస్తారు. ఈ విభిన్న హైడ్రోకార్బన్లకు విభిన్నమైన బాయిలింగ్ పాయింట్స్ అంటే మరిగే స్థానాలు ఉంటాయి. అందు వల్ల వాటిని దీప్తిలేపిన అంటే పురిగించడం ద్వారా విడదీస్తారు. ఇక్కడ జరిగే విస్తారమైన, సంక్లిష్టమైన ప్రక్రియలకు అనువుగా శుద్ధీకరణ కేంద్రాలు బ్రహ్మాండమైన ప్రాంగణాలతో సువిశాలంగానూ, అన్ని వైపులకూ వెళ్ళే అసంఖ్యాకమైన పైపులతోనూ నిండి ఉంటాయి.”

ఇంతవరకు వివరించిన శ్రీ దావ కొంతమిత్రులు, “పిల్లలూ, చప్పురు తయారీ విధానం ఎంతటి వ్యయ ప్రయాసలతో కూడుకున్న వ్యవహారమో, ఎంత సమయం పడుతుందో ఇప్పుడు అర్థమవుతుందికదా? అందు వల్ల ఇలాంటివి విలువైన ఇంధనాన్ని వధా చేయకుండా చాలా జాగ్రత్త మోచాలి,” అని పురిగించాడు.

*Let's paint a better world.*



**Let's  
save  
oil**





**PETROLEUM CONSERVATION  
RESEARCH ASSOCIATION**  
19, Shikhar Complex, New Delhi-110054  
E-mail : [pcra@pcra.org](mailto:pcra@pcra.org)

Children : Write a slogan on the subject & get prizes

# MAHA LACTO MAHA MAZAAAI!



The Best Lacto in Town



India's largest selling sweets and toffees.